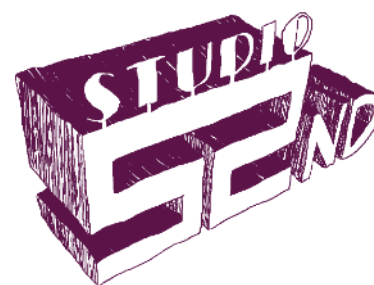

Jaarverslag

2016

'There is no way to fast forward and know how the kids will look back on this, but I have seen the joy in their eyes and I have heard it in their voices and I watched them take a bow and come up taller'

-Willie Reale, founder 52nd Street Project New York-

'Buhari debuteerde in 2011 als schrijver, hij studeerde in 2015 af als rapper'

2015 cijfers

Onze projecten zijn moeilijk in cijfers te vangen, zeker als wij verder dan de directe resultaten willen kijken. Wij kijken liever naar onze effecten en impact. Wij kijken liever naar onze maatschappelijke functie die wij in de buurt en daarbuiten spelen. Wij kijken liever naar ons netwerk, onze verbindende factor in de buurt, de stad, nationaal en zelfs internationaal. Naar het culturele niveau waarop wij opereren.

Wij kijken naar die resultaten, waarbij het meer gaat om de kwalitatieve data dan de kwantitatieve data. Het 'meten' betreft vooral het peilen van bijvoorbeeld de reacties van de kinderen, de jongeren, de pers, de leerkrachten, de ouders en van ons publiek. Toch zijn er kwantitatieve indicatoren over 2016:

In totaal hebben **82** kids een theaterproject of een onderdeel van het sociaal programma succesvol afgerond. Ruim **1.500** kinderen of jongeren hebben met school een voorstelling bezocht, daarvan meer dan **900** hebben ook een verdiepend educatief project gevolgd. Hierin werd het theater- of filmproces inzichtelijk gemaakt door activiteiten in de klas.

17 nieuwe kinderen zijn bij de Playmaking projecten begonnen. Daarnaast zijn er **12** jongeren door middel van onze Special Edition bij ons ingestroomd. In samenwerking met Qpido, het seksueel expertisecentrum van Spiritjeugdzorg, hebben wij deze jongeren weten te bereiken. In verschillende schrijftrajecten hebben zij hun artistieke schrijftalent weten te ontwikkelen.

Via de 52nd Academie zijn er **35** stageplekken vervuld waarbij onze kids een kijkje kregen achter de schermen in het theater en bij onze voorstellingen. Een eerste vorm van werkervaring, met een echt certificaat als beloning. kids hebben deelgenomen aan het Smartbuddy-project, daarnaast waren er nog enkele duo's actief vanuit 2015.

Met nog geen **fte** aan betaald personeel is de organisatie aangestuurd, zijn de fondsen geworven, werden alle lessen gegeven, konden de vrijwilligers worden aangetrokken, opgeleid, begeleid en gecoördineerd en was er tijd om individueel met de kinderen te werken.

De medewerkers werkten gemiddeld 15% extra als vrijwilliger. Tegenover elk betaald uur werk in de organisatie stonden in 2016 zeker **1** uur vrijwilligerswerk. **100** tot **125** vrijwilligers uit heel Nederland hebben ons het afgelopen jaar ondersteund, in totaal zijn zij goed voor ruim **6.000** uren vrijwilligerswerk.

De totale inkomsten in 2016 waren ongeveer **€ 230.000,-**. Ongeveer **60 %** hiervan was gedekt vanuit particuliere bronnen. Daarnaast zijn er de niet-financiële bijdragen, zoals producten, diensten en advies die ons zijn aangeboden. Dit kwam dit jaar neer op ongeveer **€ 15.000,-** aan gesponsorde diensten en producten, zo krijgen wij de huur van onze theaterzaal in Oost volledig kwijtgescholden. In 2016 was er, mede door verschillende reserveringen een positief resultaat van **€ 5.575,-**. Waarmee het negatieve eigen vermogen dat was opgebouwd is afgelost in 2016.

Op dit moment hebben wij een poule van meer dan **3.500** mensen die ons actief volgen en steunen. Dit doen ze door te investeren in tijd of geld, in de vorm van vrijwilliger, fan, ambassadeur, donateur of sponsor.

Bij onze presentaties lag de gemiddelde bezettingsgraad ruim boven de **75%**. Per voorstelling kwamen gemiddeld meer dan **100** kinderen kijken en in totaal hebben ongeveer **3.700** mensen onze producties gezien in het theater of op DVD.

Programma's

In 2016 heeft Studio 52nd weer verschillende theaterprogramma's uitgevoerd. Zowel in Amsterdam, binnen ons reguliere theaterprogramma, als landelijk, binnen onze Special Editions. Daarnaast hebben wij meerdere kinderen en jongeren betrokken in ons Sociale Programma: een programma dat sinds dit jaar gedeeltelijk is geïntegreerd in ons theaterprogramma.

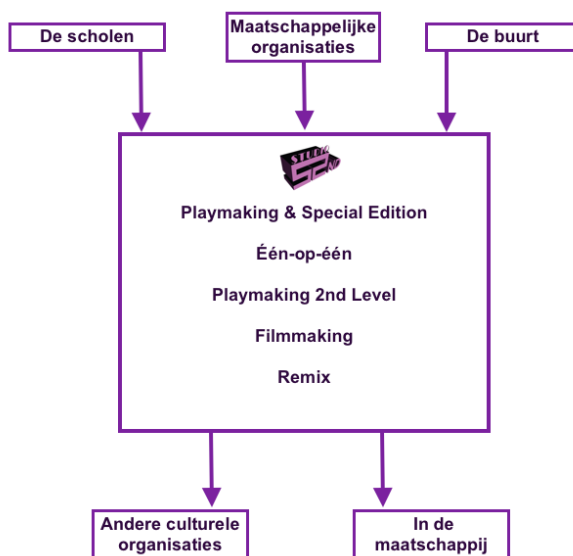
Theaterprogramma

De theaterprogramma's zijn onze kernactiviteiten. Hiermee wordt de grootste impact bij onze deelnemers behaald. Hierbij is ons doel altijd tweeledig, aan de ene kant een artistiek doel, hier staat het professionele karakter van de presentaties centraal. Zoals de vier theaterproducties die zijn opgevoerd met daarbij altijd professionele theermakers. Aan de andere kant is er altijd een sociaal doel, namelijk de succeservaring en sociale ontwikkeling van onze kids. Ieder van hen kreeg een groot applaus voor het werk dat zij hebben geleverd. Wij willen dat zij bij ons ontdekken dat zij worden gewaardeerd, dat zij welkom zijn en dat zij zich thuis bij ons kunnen voelen. Zowel binnen als buiten de lessen.

Het sociale aspect is dus geïntegreerd in ons theaterprogramma. Dit is bijvoorbeeld de reden dat er twee docenten op de groep worden geplaatst. Een gouden formule voor onze doelgroep. Want uitval is bij kinderen met deze achtergrond, wat vaak samen gaat met gedragsproblematiek, zeer gebruikelijk. Gebleken is dat tijdens onze theaterprogramma's deze uitval steeds meer uitzondering dan regel.

Wanneer de kids gemotiveerd blijven kunnen zij zich bij ons verder ontwikkelen in een ontwikkelingstraject van meerdere projecten. Motivatie is voor ons een belangrijke eis. De kids krijgen immers een zeer luxe programma aangeboden. Bij verschillende projecten is het aan hen om ons daarvan te overtuigen. Dit gebeurt via het ondertekenen van een contract of het schrijven van een motivatiebrief.

Hieronder is schematisch het leertraject te zien:

Er zijn in 2016 vier theaterprojecten uitgevoerd, waarvan één nog een reprise heeft in 2017. Dit zijn projecten dan de voorgaande jaren. De grootste oorzaak hiervan is de moeilijke financiering voor onze reguliere projecten, die wij in Amsterdam Oost uitvoeren. De particuliere fondsen wilden met name in de innovatiefase van onze projecten investeren, nu na een aantal jaren vinden zij dat wij ons meer moeten richten op de markt, de overheid in ons geval. Echter zijn er juist daar bezuinigingen, dus hebben zij er niet voor gekozen om meer te gaan investeren, ter vervanging van de wegvallende particuliere fondsen.

Hieronder wordt kort gereflecteerd op de andere uitgevoerde projecten. Een uitgebreide reflectie is te vinden in de bijlage. In 2015 hebben er bovendien extra presentaties plaatsgevonden van onze film uit 2014. Dit is officieel een 2014-project, toch wordt hieronder ook kort op deze presentaties teruggekeken.

Playmaking

In 2016 hebben er twee Playmaking-projecten plaatsgevonden. Dit resulteerde tot voorstellingen in maart en december, waar 17 kids hun toneelstukken vol grappen en grollen op het podium opgevoerd zagen. Ons streven is om per project 8 kinderen het hele traject te laten volgen en daarom beginnen wij meestal met 9 of 10. Dit jaar waren er geen uitvallers. De voorstellingen zijn uiteindelijk door 617 mensen bezocht.

In december vond een aangepaste versie van de Playmaking plaats, als tweede project. Een voorstelling waarin er met poppen werd gespeeld. Een experimentele cross-over, die de kinderen, onze acteurs en onze creatives een geheel nieuwe uitdaging gaf. Op basis hiervan gaan wij voor 2017 nieuwe projecten ontwikkelen die wij in heel Nederland kunnen aanbieden. Hoewel de voorstelling goed werd ontvangen, waren wij nog wel kritisch over het resultaat. Maar het concept en de cross-over werkte en dat geeft ons een ervaring om op door te bouwen. Met 326 bezoekers in het KIT was dit

een zeer geslaagde afsluiter van 2016.

De afgelopen jaren hebben wij onze Playmaking didactisch sterk verbeterd, dat is ook nodig. Jaar na jaar komen wij een laag dieper in de buurt en krijgen we steeds meer die kinderen in de buurt die een grote uitdaging zijn en daardoor op weinig andere plekken niet aan de beurt komen. Of die door hun ouders niet worden ondersteund of gestimuleerd. Niet alleen verbeteren wij daarom constant onze didactiek richting de kinderen, maar ook richting de ouders, om hen ook te betrekken in ons project.

Vanaf 2015 is het mogelijk om gelijk tijdens de eerste stap binnen een project van Studio 52nd het sociaal programma te volgen. Zo kunnen zij, mits nodig en in overleg met de leerkrachten, gelijk een smartbuddy ontvangen of voor goede gesprekken bij ons hun hart luchten. Op didactisch vlak is vooral gewerkt aan het verkrijgen van meer rust en duidelijkheid in de groepen. Zelfs de kids die het moeilijkste gedrag vertoonden gedijden zeer goed op deze didactische vernieuwingen. Dit heeft als resultaat dat alle negen kids die startte tijdens de eerste les het gehele traject hebben doorlopen en nog steeds zeer enthousiast betrokken zijn.

Playmaking 2nd Level

7 kinderen hebben zich in 2016 verder ontwikkeld in het toneelschrijven. Voor de 'van mijn tong' gingen zij op zoek naar smaken. Naar hun eigen smaak. Naar het eten van de chefkok van het Lloyd-hotel en lieten zich bij het schrijven inspireren door bijzondere, lekkere en soms ook iets minder lekkere culinaire hoogstandjes.

Opnieuw is in dit traject merkbaar dat de motivatie van onze kids niet genoeg is voor een geslaagd traject. Wij hebben veel extra tijd besteed aan het bij hun langsgaan, aan contact met de ouders en door meteen op te bellen, de kids het traject af kunnen ronden en blij en trots zijn op hun eindresultaat. Dit was te zien in juni met 241 mensen als getuigen in het theater. Onze vaste achterban heeft deze voorstelling uitgeroepen tot onze beste buurtvoorstelling tot nu toe.

Nu we jaar na jaar de steeds uitdagendere kinderen en gezinnen aan ons verbinden vraagt dit om een steeds grotere of slimmere inzet van ons om hen te betrekken, zowel de kids als ook hun ouders.

Remix

Het tweede Remix-programma is in 20156 afgerond. In 2014 is voor dit programma de huidige vorm ontwikkeld. Dit jaar is er door één van onze jongere gebruik gemaakt van de kans om af te studeren. Zij begon met de inspiratiefase, waarin zij met haar buddy meerdere voorstellingen in het theater heeft bezocht en geanalyseerd. Deze fase ging over in de doelgerichte fase, waarin zij haar artistieke doel binnen de podiumkunsten ging onderzoeken.

Samen met haar artistieke coach heeft zij een persoonlijke doelstelling geformuleerd om aan te werken. Tijdens de Playmaking voorstelling in december heeft zij haar artistieke resultaat gepresenteerd aan een examencommissie en aan het publiek, en zo studeerde zij officieel af bij Studio 52nd.

Het idee is dat deze kids na de Remix verder kunnen bij andere instellingen, wij helpen hen om daarmee contact te leggen, zowel binnen als buiten het project. Één van hen is afgelopen jaren bij Likeminds ingestroomd, echter was het voor haar moeilijk aarden in de groep waar de anderen allemaal een paar jaar ouder waren. Gavin, die in 2015 was afgestudeerd, zagen wij in 2016 terug in twee televisie series waarin hij een rol heeft. Verder speelt hij in meerdere commercials en is hij model geworden. Zijn droom is om toegelaten te worden tot de opleiding tot filmacteur. Hierin blijven wij hem coachen waar mogelijk.

Deze eerste vier afstudeerders, van de afgelopen jaren, laten zien hoe wij zowel aan sociale als culturele talentontwikkeling werken. Deze jongeren hebben zich op artistiek vlak enorm ontwikkeld, maar ook op sociaal vlak. Onze successen op dat laatste vlak zijn altijd wel erkend, met name ook door het Stadsdeel Oost. Dat wij in 2015 zijn opgenomen in de 'Kaart van de Talentontwikkeling' laat zien dat onze impact op de culturele ontwikkeling van kinderen ook wordt erkend. Niet alleen op de kinderen die bij ons deelnemen natuurlijk, ook die bij ons de voorstellingen komen bezoeken.

Special Edition

In 2016 is er aan twee Special Editions gewerkt. Bij elke Special Edition werken wij met een bijzondere doelgroep in Amsterdam, of zelfs daarbuiten. In het project werken wij met jongeren en/of kinderen aan het schrijven van theaterteksten, hierbij betrekken wij een gerenommeerd theatergezelschap om hier de voorstelling van te maken. Wij werken met doelgroepen en onderwerpen die in de maatschappij te weinig in de aandacht komen, of te eenzijdig. Naast een theatergezelschap betrekken wij ook altijd een sterke maatschappelijke partner, die de expertise heeft om met de doelgroep te werken.

Het samenbrengen, ontwikkelen en uitvoeren van deze projecten vergt veel tijd. Daarom is er in 2016 ook heel veel tijd geïnvesteerd in de Special Editions van 2018 en 2019. Onder andere een Special Edition over slavernij en onze koloniale geschiedenis, met Surinaamse jongeren in Amsterdam en via een partner van ons met Aboriginal jongeren in Australië.

De Special Editions nemen een steeds centralere rol in voor Studio 52nd. Het zijn de projecten waarmee wij het grootste bereik hebben, aandacht in de media, aandacht van onze achterban en aandacht van de fondsen. Het succes van deze projecten helpt ons om ook ons werk in Oost te kunnen voortzetten.

Via vele omwegen en lobby is het in 2016 in ieder geval gelukt dat de gemeente Amsterdam ook heeft geïnvesteerd in een Special Edition project.

Special Edition: Zin?

In 2015 hebben wij geschreven met Amsterdamse jongeren over seksualiteit. Deze 11 jongeren tussen de 12 en 21 jaar oud waren allen betrokken bij één van de drie projecten van Qpido, het sekse-specifieke expertisecentrum van Spirit Jeugd en Opvoedhulp. Elk van de jongeren heeft zelf ervaring, of een hele sterke mening, over grensoverschrijdend seksueel gedrag. Vanuit verschillende posities. Van jongens die zelf weleens een grens hebben overschreden tot aan meisjes die zijn opgenomen omdat al hun grenzen zijn geschonden.

In verschillende schrijftrajecten hebben wij met verschillende jongeren gewerkt. Zo was er een openbaar traject, met wekelijkse lessen. Maar ook een zeer intensief schrijftraject in het gesloten behandelcentrum De Koppeling. Ook is er gewerkt met een aantal jongens van het R&B project, een re-integratie project. Hierdoor hebben wij een zeer kleurrijk, breed palet aan teksten van jongeren om een voorstelling van te maken.

Deze jongeren hebben wij bijvoorbeeld de volgende vragen gesteld: Waar ligt jouw grens? Zeg je 'Nee'? En hoe wordt daarop gereageerd? Wat gebeurt er onder groepsdruk? Wat zou je jongere broertje of zusje willen meegeven?

Met die antwoorden hebben zij toneelteksten geschreven, waarin zij hun mening gaven, vragen konden oproepen of zich konden afreageren. Geen toneelstukken waarin zij vertellen wat zij hebben ervaren of gedaan. Maar waarin zij fictieve hoofdpersonages confronteren met zeer belangrijke keuzes. Wat doet jouw personage op dat moment? Wat zijn de gevolgen?

Urban Myth heeft van deze teksten een voorstelling gemaakt, geen voorstelling geïnspireerd op de verhalen van de jongeren, maar een voorstelling geschreven door hen. In dit project hebben de jongeren zelf niet meegespeeld, zoals in sommige eerdere Special Editions. Op verschillende manieren stonden zij toch in het middelpunt, onder andere door het applaus ontvangen bij de première. Voor Urban Myth is dit de eerste keer dat zij een jongerenvoorstelling op de planken hebben gebracht, wij zijn trots dat zij onze uitnodiging hiervoor hebben aangenomen. Op 14 september is deze voorstelling in première gegaan in theater de Krakeling.

Dit na een reeks van 5 try-outs, in mei, waarbij jongeren in gesprek gingen over de voorstelling en over een aantal stellingen. De vonden plaats in de SG Reigersbos, De Koppeling en bij Spirit. Op basis hiervan is de voorstelling en de educatieve ondersteuning verder ontwikkeld.

De voorstelling is 10 keer gespeeld, 4 keer in De Krakeling, 4 keer in het Bijlmer Parktheater, 1 keer in de Glasbak in Almere en 1 keer in de Vaillant in Den Haag. In totaal is de voorstelling gezien door 1.221 mensen, het merendeel daarvan jongeren. Met een bezettingsgraad van 88%. In 2017 wordt deze voorstelling hernomen met een reeks van 8 voorstellingen in de Krakeling, het Bijlmer Parktheater en Podium Mozaïek.

Bij de 'jongerenpremière' op 15 september was wethouder Kukkenheim en meerdere ambtenaren van de Gemeente Amsterdam aanwezig. Na de voorstelling zijn we met elkaar nog een uur in gesprek geweest over het belang van deze voorstelling en de mogelijkheden die dit project bieden. Waarmee wij één van de doelen van ons project hebben bereikt, namelijk het betrekken en beïnvloeden van de stakeholders die over deze jongeren beslissen, die over hen praten, maar dat nu ook kunnen doen met de meningen en verhalen van onze

jongeren in hun achterhoofd. De jonge schrijvers hebben zo toegang gekregen tot de beleidsbepalers.

Special Edition: Extreem Gelijk

Sinds 2014 wordt er al aan deze Special Edition gewerkt, maar 2016 is het jaar waarin het project echt concreet is geworden. Het betreft een project over extreme meningen, over polarisatie en over het met elkaar in gesprek gaan, juist over de onderwerpen die we maatschappelijk als extreem zien. Een project waarin we extremisme, polarisatie, radicalisering en andere gevoeligheden niet vermijden, maar juist opzoeken.

Het project zou een samenwerking worden met de YoungGangsters, Spirit en met Trouble Man. Verder was theater DE Krakeling vanaf het begin betrokken. Eind 2016 hebben de YoungGangsters helaas besloten om uit het project te stappen, aangezien het toch niet in hun planning paste. Dit heeft ons voor een enorm grote uitdaging geplaatst, om toch dit project volgens planning af te ronden, voor de zomer van 2017.

Daarom is besloten om het een eigen productie te maken van Studio 52nd, maar wel met een externe regisseur, die met ons het concept verder heeft doorontwikkeld.

De tekst voor deze voorstelling is geschreven door een gederadicaliseerde moslim jongere, een PVV stemmer, vluchtelingen en jongeren van verschillende achtergronden. Een tekst die onversneden hard binnenkomt bij het publiek; overwegend jongeren die een VMBO school bezoeken. De jongeren worden zelf ook onderdeel van de voorstelling. Ze mogen meepraten, misschien wel stemmen. Mag bijvoorbeeld Machmoed, de vluchteling wel blijven, of moet hij terug naar Syrië?

De voorstelling wordt ondersteund door een educatiepakket, waarmee we in de klas de vraag stellen: 'Hoe nu verder?'. Nu er na de verkiezingen een nog verder gepolariseerd land is? Nu we te maken hebben met populisme?

April 2017 zal deze voorstelling in première gaan in De Krakeling waar deze 6 keer wordt gespeeld. Daarvoor zal de voorstelling ook 4 keer in het Oostblok te zien zijn.

Resultaat van de theaterprogramma's

3.753 mensen hebben een van onze producties gezien, in het theater of via één van onze speelfilms op DVD. Dit was een zeer gemengd publiek van onder andere buurtgenoten, schoolklassen, vrienden en familie van de kids, theaterliefhebbers en de harde kern van de Studio 52nd-fans. Ook zijn er door de samenwerking met Urban Myth en onze cultureel groeiende positie in Amsterdam steeds meer nieuw publiek op onze producties afgekomen. Ons streven is om dit ook te blijven vergroten.

Steeds meer andere maatschappelijke organisaties komen met hun achterban naar de voorstellingen. Zo geven wij via hen vrijkaarten aan minima en gezinnen aan die wel een leuke avond kunnen gebruiken. Hierbij werken wij bijvoorbeeld samen met HVO-Querido, Stichting KIWOS, Dynamo en Diversiteitsland.

Onze laagdrempelige voorstellingen en films slaan bij vele doelgroepen aan. Zo blijkt het een succesvolle aanvulling op een taalcursus. Bij elke voorstellingen in Oost zijn regelmatig groepen van Sagenn. Binnen die

laagdrempeligheid wordt de kwaliteit gewaarborgd door onze professionele vrijwilligers. Dat maakt onze projecten uniek en zorgt elke keer weer voor verbaasde gezichten van bezoekers. Zo vragen vele leerkrachten uit de buurt wanneer ze weer naar een voorstelling mogen. Maar ook daar buiten zijn de reactie lovend.

"Het komt erop neer dat je leerlingen wel kunt vertellen dat je op het rechte pad moet blijven, dat snel geld door criminaliteit niet werkt. Maar de omgeving van de Hartelborgt met zijn muren, dichte deuren en gebrek aan privacy en de indrukwekkende nagespeelde scenes heel duidelijk zijn. Daar kan geen les geven tegenop."

Robin Rauhé – docent Lucia Petrus MAVO

Het effect van onze projecten op de 47 kids die in 2016 een theaterprogramma hebben afgemaakt, is moeilijk te meten. Wij maken deel uit van hun ontwikkeling. Hun familie, vrienden, leerkrachten, sportgroepen of andere verenigingen hebben ook invloed. Bij ons leren zij zich uiten op een creatieve manier, zich inleven in een personage en bemerken dat verbeelding een krachtig goed is waarmee het publiek emotioneel kan raken.

Naast de ontwikkeling op creatief gebied, zien wij ook hoe de kinderen op sociaal vlak anders met elkaar omgaan. Zij groeien binnen de projecten en in het traject van meerdere jaren dat zij bij ons volgen. Sinds dit jaar is het sociaal programma ook meer dan ooit geïntegreerd in het theaterprogramma, zo kunnen kinderen nu vanaf het eerste moment dat ze bij ons binnen komen al het sociale traject inrollen.

Ons project is bedoeld voor hen die er het meeste baat bij kunnen hebben. Via de leerkrachten en hulpverleners worden steeds meer kinderen met gedragsproblemen gestimuleerd om bij ons mee te doen. Het is niet alleen een uitdaging om hen het project succesvol te laten afronden, maar ook proberen wij te ontdekken wat er zoal bij het kind speelt. Want dat wat meestal wordt gezien als het probleem van het kind, blijkt vaak slechts een symptoom te zijn van een groter probleem op school, in het gezin of in de buurt.

Door hier tijd en aandacht aan te besteden doen de kids het beter in onze projecten en is er voor ons de kans om te helpen daar waar nodig. Dat kan soms om kleine interventies gaan, zoals een moeder vragen om mee te gaan om te koken, omdat de dochter de aandacht en betrokkenheid van haar moeder zegt te missen.

Daarom investeren wij veel tijd in het betrekken van de ouders, zodat zij naar de ouderavonden en voorstellingen komen. We sturen binnen een project ouders twee of drie brieven over de voorstelling, de locatie, de datum en over hun vrijkaarten. Vervolgens bellen we in de laatste weken nog minstens twee keer op. Nog steeds is het afgelopen jaar voorgekomen dat er slecht één of geen ouder of familie kwam kijken. Toch is de uitval van de kinderen tijdens een theaterproject in de afgelopen jaren nog nooit zo laag geweest.

Wij zien hoe de kids reageren op het applaus en het succes na afloop van de voorstelling. Stralend staan ze op de rode loper, handtekeningen uitdelend, buigend voor het publiek en glimlachend van oor tot oor bij het horen van een compliment. Het blijft elke keer zeer bijzonder voor hen om hun directe omgeving in het publiek te zien, daarom zijn de schoolvoorstellingen ook zeer belangrijk. Een van de jongens uit de Hartelborgt (het detentiecentrum) zei: "Tijdens dit project voelde ik me even vrij!" Dit is een voorbeeld van de impact die ons project dus op de deelnemers heeft.

Een ander resultaat van ons theaterprogramma is de verbindende factor die wij spelen. Zo verbinden wij culturele instellingen en (speciale) doelgroepen aan elkaar, is ons publiek zeer divers en komen sommigen voor het eerst in aanraking met theater en leren wij door middel van onze projecten kinderen kennen van wie sommigen signalen geven dat het thuis wat minder gaat. Wij verbinden hen weer aan professionele zorg.

Sociale Programma

Dit programma is in de jaren ontstaan, als aanvulling naast het theaterprogramma. Het bestond in 2014 uit twee projecten en een pilotproject. In 2015 is dit programma voor het eerst als één geheel gezien, onder leiding van één centrale coördinator. Het programma heeft tot doel de kids, tussen de theaterprojecten door bij ons te betrekken. Op deze manier kunnen wij een vinger aan de pols houden en hen een 'thuis' bieden als daar behoefte aan is. Zo kunnen alle kids stages lopen, zijn er van alle kinderen dossiers aangemaakt en was er voor enkelen kids een smartbuddy voor educatieve activiteiten.

Dit programma is in 2016 verder geïntegreerd in het theaterprogramma. Zo wordt er sociale ondersteuning geboden vanaf het eerste moment dat de kinderen bij ons binnenkwamen. Niet meer alleen door een centrale coördinator, maar juist ook doordat al onze docenten deze taak hebben geïnternaliseerd in hun werk. Zo zijn er dossiers van al onze kinderen aangelegd.

In 2016 was het sociaal programma minder omvangrijk dan de jaren daarvoor, omdat we minder projecten in dit jaar hebben uitgevoerd in Oost. Waar het Sociaal Programma de meeste focus op heeft.

52nd Academie

Binnen dit project kregen kids de kans om stage te lopen binnen onze stichting, deze vinden vooral rondom de theatervoorstelling plaats. Er zijn in totaal 35 stageplaatsen vervuld. Dit aantal is hoger dan gepland, mede doordat er nieuwe stages zijn ontwikkeld, zoals de 52nd KinderRaad, een eigen feestcommissie en de redactie van de 52nd Krant.

Er zijn verschillende stages gelopen bij een technicus, bij de kostuumontwerper of rond de voorstelling als host voor ons publiek. Ook heeft een kind een recensie van onze voorstelling geschreven, onder begeleiding van de hoofdredacteur van de theaterkrant.nl. Deze is digitaal gepubliceerd.

In de Academie waren dus alle kinderen verbonden aan professionals. Het doorlopen van een stage is een extra succeservaring, waarvoor de kids tijdens hun stage al een applaus krijgt. Bij de eerst volgende voorstelling worden zij op het podium uitgeroepen tot 52nd-Academicus, met certificaat en weer applaus. Dit project wordt nog steeds door de ouders zeer gewaardeerd. Van een echte sollicitatie en een stage snappen zij vaak nog meer de waarde dan van een theaterproject. Dit versterkt onze band met de ouders.

Smartbuddy

Dit project is voor de kids voor wie wij ons extra inzetten om ze bij ons te blijven betrekken. Dit zijn kids waarbij wij merken dat een extra inspanning op sociaal gebied een grote meerwaarde kan hebben. Meestal is het omdat we ons zorgen maken over de situatie waarin zij zich bevinden en opgroeien. Deelname is mogelijk wanneer wij ons zorgen maken om een deelnemer. Bijvoorbeeld omdat wij zien dat het op school, bij ons in de les of thuis minder goed gaat. Wij koppelen deze kids aan een vrijwillige buddy, het liefste een die zij al kennen uit een eerder project. In 2016 zijn er 12 duo's opgestart, waarvan er 9 ook het hele jaar actief zijn gebleven.

Samen met de coördinator wordt dan gekeken naar een educatief doel om in een periode van minimaal zes maanden te onderzoeken. Zo was er een jongen die graag wilde leren rappen en een meisje met een lage woordenschat die met haar buddy op een speelse manier haar taal wilde ontwikkelen. Ook wordt er gekeken naar andere behoeftes bij de kinderen. Zo was een meisje erg verdrietig vanwege het overlijden van haar oma, dus is besloten om enkel leuke en luchtige activiteiten te ondernemen.

De coördinator is in dit project onmisbaar. Veel buddy's worden geconfronteerd met het leven van het kind, dat vaak niet gemakkelijk is. Een van onze kids is bijvoorbeeld laagbegaafd, waardoor de smartbuddy haar angst dat het kind met verkeerde vrienden om zal gaan wilde ventileren. De coördinator weet op dit soort momenten deze buddy de juiste handvatten te geven om het gesprek met het kind aan te gaan. Soms moet worden doorverwezen naar professionele hulp, omdat Studio 52nd geen professionele hulpverleningsdienst is. Daarnaast is het vertrouwen van onze kinderen dat wij krijgen voor ons van groot belang en maakt het de afwegingen die wij als organisatie moeten maken soms gecompliceerd.

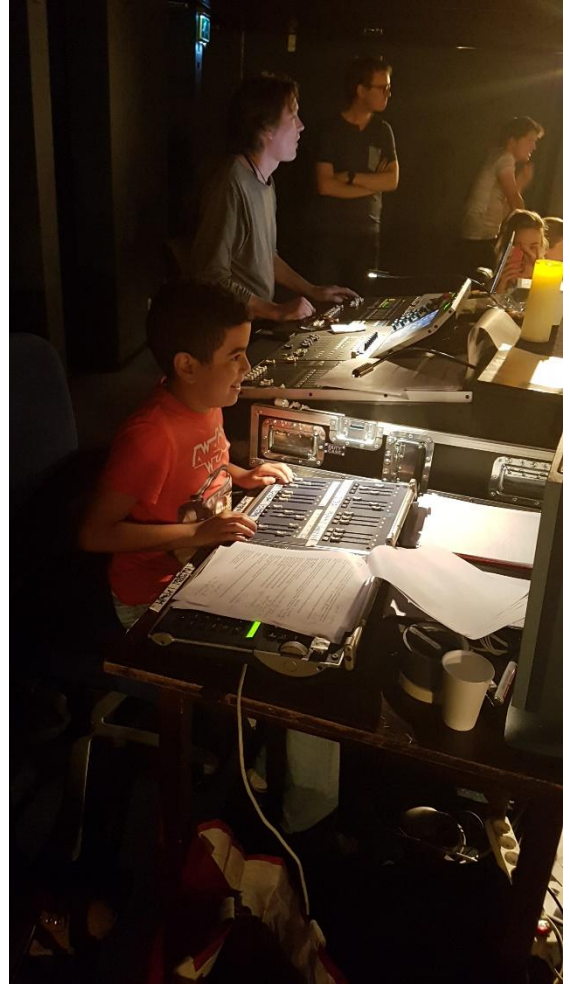
De vraag vanuit de kinderen is groot, maar gebleken is dat het vinden van de 'ideale' Smartbuddy moeilijker verliep dan aanvankelijk werd gedacht. Zo hebben sommige buddy's toegezegd om een kind te begeleiden, maar bleken toch te weinig tijd of ruimte te hebben om een kind te begeleiden. Juist bij deze kids, die vaak al meemaken dat ze worden teleurgesteld, is dat niet wenselijk. Vandaar dat wij onze criteria voor de werving van de juiste vrijwilliger hebben aangescherpt. Dit maakte de zoektocht naar een juiste buddy intensiever. Gebleken is dat de smartbuddy-schappen die vanuit de theaterprojecten zijn ontstaan, elkaar vaker en langer blijven zien. Zo zei één van de schrijfbuddy's: "Ik merk dat Nosa heel graag wil dat ik zijn Smartbuddy word

en ik zou dat graag willen doen, maar alleen voor hem en niet voor een ander kind.” Het belang van de emotionele band tussen de twee wordt hiermee benadrukt.

Resultaat van het Sociale Programma

In 2016 hebben 35 kids meegedaan aan de activiteiten die enkel vanuit Sociale Programma worden aangeboden. Daarnaast is vanaf het eerste moment dat de kinderen binnen komen extra aandacht voor hun gedrag en hun sociale omgeving. Wanneer er zorgen wordt gemaakt, zorgen wij dat de kids extra aandacht krijgen door een smartbuddy of hen uit te nodigen om stage te lopen.

Het resultaat van de het Sociaal Programma en de vervlechting met het theaterprogramma, is dat voor sommige kinderen de vrijheid wordt gevoeld om aan te geven dat het thuis niet goed gaat. Zo is er een jongen geweest, gekoppeld is aan een smartbuddy, die als kind verschillende trauma's meegemaakt en vertoond nu hij puber wordt heftig gedrag in de klas. Het contact met de smartbuddy kan en heeft hem een duwtje in de rug geboden om hem naar professionele hulp door te verwijzen. Omdat Studio 52nd ervoor kiest om de kids die het 'hardste' het nodig hebben aan ons te verbinden is het hebben wij veel van doen met kids waarbij het daadwerkelijk niet goed gaat. Het sociale programma laat hierin zien dat wij een signalerende functie concreet maken.

In de maatschappij

Verbinding

Sinds onze start, in 2009 in de Indische Buurt van Amsterdam, zagen wij al dat er binnen ons project de kans ontstond om mensen met elkaar te verbinden. In onze projecten komen kinderen en jongeren van verschillende scholen, verschillende achtergronden en verschillende buurten bij elkaar. Hun ouders en families ontmoeten elkaar daardoor bij voorstellingen en bij de ouderavonden. De 52nd-kids ontmoeten in de projecten volwassenen met veelal een andere achtergrond en werken intensief met hen samen.

Ons publiek ontmoet onze jonge makers, hun buurt en hun verhalen. Diverse culturen komen samen, van de Ghanese tot de Turkse, van de Marokkaanse tot plat-Amsterdamse cultuur. Bij onze voorstellingen heerst een theatercultuur waarin politici, kunstkeners, leken, kinderen en bejaarden van alle rangen en standen gemixt worden en zich welkom voelen. De maatschappij krijgt zo de kans kennis te maken en zich te verbinden met kinderen en jongeren die ze wellicht niet altijd ziet, of naar luistert. |

“Het is zo divers publiek en zo anders dan ik normaal in de theaters tegenkom”, aldus de redacteur van de theatermaker tijdens de voorstelling Geldwolven en Spaarvarkens in het najaar van 2015. Dit benadrukt de unieke verbinding die wij leggen met het publiek en het theater.

Sinds 2011 hebben wij in Amsterdam Oost de ‘community leaders’ van verschillende bewonersgroepen bij elkaar gebracht in een streven om nieuwe verbindingen in de buurt te creëren. Verschillende organisaties werken daardoor nog steeds samen, of weten elkaar snel te vinden als dat nodig is.

Een beter Amsterdam (Oost)

Wij spelen een belangrijke rol in Amsterdam (Oost). Er is veel contact en samenwerking met andere organisaties, zoals het 2013 project met de Politie of de samenwerkingen met het NedPhO. Met de laatste hebben wij geen nieuwe voorstelling meer gemaakt, toch is er een blijvende samenwerking waarin wij hen blijven helpen in hun doelstelling om publiek uit de buurt, ons publiek, naar hun presentaties te krijgen.

Bovendien ondersteunen wij een aantal lokale organisaties die zich richten op het welzijn van kinderen of op de verbetering van Amsterdam. Dit kan bestaan uit zakelijk advies, het delen van ervaringen of een gezamenlijke lobby. Een aantal organisaties ondersteunen we zo al sinds 2011, zoals bijvoorbeeld de Kids van Amsterdam Oost en de Schaakschool Indische Buurt.

In 2014 hebben wij de ontwikkeling van een nieuw buurtfonds in Noord ondersteund. WISE en de gemeente Amsterdam hebben ons gevraagd om hiervoor onze expertise te delen met de initiatiefnemers. Het project is onder andere ondersteund door het Oranje Fonds en de Rabobank. De kennis die hier mee is opgedaan is in 2015 ingezet om voor de Indische Buurt de zogenaamde ‘Vlag in top’ aanpak te ontwikkelen.

Richting de gemeente Amsterdam nemen wij regelmatig het voortouw in het overleg over nieuwe manieren van samenwerking, subsidievoorwaarden en facilitaire ondersteuning. Hiervoor hebben wij de relaties en de ervaring in de afgelopen jaren opgedaan. Hierin nemen wij de belangen mee van de organisaties die wij kennen. De korte termijn visie van de politiek is daarbij een belangrijk onderwerp. Voor alle organisaties is het moeilijk te groeien en te professionaliseren zolang het lokale bestuur niet verder kan kijken dan het huidige kalenderjaar. Dat brengt ons en de andere organisaties in een wankel positie.

In 2015 is er veel tijd geïnvesteerd in het overleg en de lobby richting het stadsdeel, met name ook over de invulling van de gebiedsplannen. Waarin wij hebben gevraagd om die lange termijn visie, om een structuur waarbij het stadsdeel kiest hoe de pedagogische infrastructuur er in de buurt uit zou moeten zien en dan ook te investeren in die partijen die voor die structuur zorgen. Niet allen financieel investeren, maar met name deze partijen, zoals Studio 52nd, te helpen om contacten te leggen in de ‘markt’, ofwel bij de gemeente Amsterdam en bij het stedelijke bedrijfsleven of donateurs in Amsterdam. Het lokale bestuur kan vele deuren helpen openen, echter worden deze kansen nog te weinig aangegrepen.

Bovendien werkten wij in 2015 nauw samen met stichting Praat. Dankzij onze lobby heeft de gemeente Amsterdam een project bij hen ingekocht voor de Indische Buurt in Amsterdam Oost. Zo hebben honderden vrijwilligers en betaalde krachten een voorlichting gekregen over het signaleren van kindermishandeling. Alle na-schoolse-activiteiten, scholen en andere stakeholders worden uitgenodigd, ofwel de informele en de formele zorg uit de buurt komt hierin samen. Zo ontstaat een fijnmazig netwerk rond de kinderen in de buurt.

Stichting Praat regelmatig gebruik van ons kantoor, waardoor onze band wordt versterkt en wij op onze beurt weer met het schrijfproject gebruik maken van de boerderij van de oprichtster van Stichting Praat.

Vanuit deze rol hebben we ook in 2015 geadviseerd over de invulling van een conferentie over huiselijk geweld, waarbij alle stakeholders in Oost bij elkaar worden gebracht.

Verder speelde onze organisatie een grote rol bij Pride Oost, niet zozeer met onze kids, want het was vakantie, maar onze organisatie heeft wel de financiële infrastructuur geregeld waarmee het mogelijk was om het feest te organiseren.

Verder is het niet toevallig geweest dat in de Indische Buurt de zakelijk leider van Studio 52nd door de buurt is uitgekozen als coördinator voor de Vreedzame Wijk. Niet alleen vanwege de didactische ervaring die hij heeft opgedaan bij Studio 52nd, maar ook omdat wij altijd een verbindende factor in de buurt zijn geweest en al vaker de buurt bij elkaar hebben geroepen om samen te denken en ervaringen uit te wisselen over pedagogische uitdagingen waar wij allemaal mee te maken hebben in onze buurten.

Verbeteringen in het (cultuur)onderwijs

Al in 2011 was Studio 52nd één van de partijen die Challenge Day, bekend van het KRO-programma Over de streep, naar Nederland heeft gehaald. Een project dat jaar naar jaar groeit en steeds meer jongeren op middelbare scholen weet te bereiken in heel Nederland. Waarbij het programma een positieve impact heeft op de leerlingen, op hun prestaties, op de docenten en op de sfeer in scholen.

Daarnaast zijn wij sinds 2012 ook betrokken bij het succesvol opzetten van de WonderWoordenWinkel. Een organisatie die programma's aanbiedt op lagere scholen en die dezelfde impact hebben als een Challenge Day. De ervaring van Studio 52nd met deze jongere doelgroep is meegenomen in de ontwikkeling van dit project, dat wordt geleid door twee docenten die ook bij Studio 52nd werken. De pilots voor het project vonden plaats in Amsterdam, bij scholen waar wij al jaren mee samenwerken.

Niet alleen halen wij hierdoor kennis naar Nederland en Amsterdam, wij gebruiken het ook te inspiratie voor onze projecten. Het is de basis voor het beleid dat is gevormd rond de Smartbuddy's en het heeft veel verbeteringen opgeleverd in de begeleiding van het groepsproces en in didactiek.

Ook zijn verschillende docenten van ons, ook betrokken bij andere culturele partijen, zoals de Amsterdamse Jeugdtheaterschool, Stars2Go, de educatie afdeling van de Toneelmakerij, de WereldKinderTheater, Stichting Educatieve Projecten, theatergroep Drang en Dox. Dit geeft zowel een input aan onze educatie als aan de scholen die door deze leerkrachten toch wat onze methodiek meekrijgen.

Met deze ervaringen in het achterhoofd is het geen toeval dat in 2015 onze zakelijk leider is aangesteld als buurtcoördinator Vreedzame Wijk Indische Buurt. Een opdracht die los staat van onze organisatie, maar wel voortbouwt op het vertrouwen dat er in de buurt is voor onze didactische aanpak en voortbouwt op de onderlinge relaties die er al jaren waren om gezamenlijk onze aanpakken te verbeteren.

Een stem namens onze kids

Een ambitie die wij steeds meer kunnen waarmaken is de advocacy-rol. Hierin geven wij onze kids een stem in de maatschappij. In onze projecten, in het theater en via de pers kunnen wij voor hen de kans creëren om zich uit te spreken. De J/M special over het gelukkige kind is daar een voorbeeld van, net zo is de aandacht in de pers voor de verschillende Special Editions. Zo zijn er in 2015, zoals eerder is vermeld, honderdduizenden mensen bereikt via de pers rond onze voorstelling in het detentiecentrum de Hartelborgt.

Niet alleen geven wij onze kids op deze manier een podium, soms gaan wij er zelf op staan. Dat doen wij namens onze kinderen of om hun belang te behartigen. Zo hebben wij in het magazine van Pakhuis de Zwijger gestaan en zijn wij vaak vertegenwoordigd op bijeenkomsten om het belang van het kind te onderschrijven.

Participatiemaatschappij

Wij zien hoe Nederland zich aan het ontwikkelen is tot een participatiemaatschappij. Onze stichting en haar vele vrijwilligers laten het potentieel van dit concept zien. Echter zien wij om ons heen en in het beleid van de overheid hoe er tegen vrijwilligers wordt aangekeken en hoe hun werk door de overheid wordt gehinderd.

In 2012 zijn wij door Movisie en het ministerie van WVS uitgekozen als één van de finalisten voor hun vrijwilligersprijs. In de uitreiking werden vrijwilligers omschreven als mensen die anders niets te doen zouden hebben en dat het zo 'lief' is dat zij iets doen voor hun medemens. Een visie die botst met de onze. Wij vinden dat vrijwilligers juist iets heel spannends doen, zij stappen uit hun comfort-zone. Dat doen zij bijvoorbeeld door met een van onze kids te werken of door echt open te staan voor een gesprek met een asielzoeker.

Met Movisie en Annemarie Jorritsma, de juryvoorzitter, zijn wij hier over in gesprek gegaan. In 2013 stonden wij weer in de finale en was de toon veranderd. Hoewel wij ons nog blijven inzetten om de termen verder te veranderen. Zo ben je nu professional of vrijwilliger. Hiermee hebben wij bewezen dat je ook kan werken met professionals die onbetaald hun expertise inzetten, dus professionele vrijwilligers.

Ook zetten wij ons in om de wetgeving rondom vrijwilligerswerk te versimpelen. Zo lopen wij aan tegen de bureaucratische werking van de Verklaring Omtrent Gedrag (VOG). Alle 350 vrijwilligers bij ons zouden dit moeten aanvragen, speciaal voor hun betrokkenheid bij Studio 52nd, los van het feit of ze al een VOG hebben voor een baan of voor vrijwilligers werk elders. De hoeveelheid interactie die een vrijwilliger heeft met een kind, of ons eigen beleid en screening worden, niet gevraagd.

Wij pleiten daarom voor een VOG die net zo makkelijk werkt als de originele VAR-verklaring van de belastingdienst. Al zijn die nu ook weer aangepast. De vrijwilliger of de docent vraagt deze aan, gratis, en laat hem zien als bewijs waar nodig. Nu komen er potentiële vrijwilligers bij ons die voor hun werk als freelance theaterdocent al 6 tot 7 losse VOGs hebben aangevraagd per jaar. Dan hebben ze lang niet altijd zin dat voor ons ook nog een keer te doen.

Draagvlak

Om al onze projecten en ambities waar te maken is een breed draagvlak in de maatschappij van groot belang. Ofwel de steun van vrijwilligers, donateurs, sponsors, fondsen, adviseurs, de pers, ondernemers, politici, ambtenaren, leerkrachten, ouders, buurtgenoten en velen anderen. Een groot deel van ons werk bestaat dan ook uit het aangaan en onderhouden van relaties.

Op verschillende momenten merken wij hoe groot ons draagvlak is. Zo hebben wij in een kortere periode dan normaliter bij het crowdfunding-platform voordekunst.nl wordt aangeraden ons beoogde bedrag van €5.000 weten op te halen. Daarnaast hebben wij dit bedrag weten te behalen met meer donateurs dan wij ooit betrokken waren bij een Studio52nd-crowdfunding. Ons plan is om 2016 deze (nieuwe) donateurs opnieuw te vragen om te doneren, zodat onze band sterker wordt.

Ook kregen wij in januari 2015 een persoonlijke brief van burgemeester van der Laan dat hij ons wilde bedanken voor de mooie film die wij hebben gemaakt. Daarnaast had hij al eerder een aanbevelingsbrief voor ons opgesteld en gaf hij aan dat hij onze projecten met veel aandacht volgt.

Na de jarenlange samenwerking met het voormalige Tropentheater. Hebben wij ons in 2012 ingezet om het theater open te houden, door middel van een plan voor een doorstart van het theater en de lobby daarvoor richting lokale overheid en het bestuur van het Koninklijk Instituut voor de Tropen. Dit heeft voor het theater niet mogen baten, maar het heeft er wel voor gezorgd dat wij nog steeds daar onze voorstellingen kunnen presenteren. Het Koninklijk Instituut voor de Tropen biedt ons in 2016 de zaal weer kosteloos aan en wil nu verder kijken naar inhoudelijke samenwerking tussen ons en het Tropenmuseum.

Het draagvlak onder theatermakers en vrijwilligers blijft groeien. Er is steeds meer animo om mee te doen. Daarnaast komen vrijwilligers steeds vaker terug na hun eerste project. Een gevolg van de verbeteringen in hoe wij onze relaties beheren, deels door dit te systematiseren. Vrijwilligers krijgen nu snel na een project een persoonlijk bedankje en er zijn bijeenkomsten waar zij altijd voor worden uitgenodigd.

Culturele springplank

In het verlengde van ons groeiende draagvlak onder de vrijwillige theatermakers ligt dat deze maker Studio 52nd zien als netwerk-instelling. Daarom gaan wij in 2016 experimenteren met borrels en peer-te-peer avonden waarop hun expertise wordt uitgewisseld. Zo kunnen de leukste theateroefeningen worden uitgewisseld. Op die manier is Studio 52nd nog meer een netwerkinstelling en kunnen de betrokken vrijwilligers van elkaar leren en nieuwe samenwerkingen aangaan.

Vanuit deze samenwerking zijn al verschillende theatergroepjes, muzikale optredens of korte presentaties voortgevloeid. Maar ook is een betrokken roman-schrijver met een uitgever uit ons netwerk in contact gekomen en is in 2015 zijn eerste roman gepubliceerd. Bij deze boekpresentatie waren alle medewerkers van Studio 52nd aanwezig, wat het weer een extra bijzondere bijeenkomst maakte.

Veel jonge theatermakers benadrukken dat onze projecten leerzaam zijn, vanwege de gehele professionele opzet. Maar ook omdat zij op deze manier met doelgroepen in aanraking komen die zij anders niet leren kennen. Dit geldt niet alleen voor de jonge makers, maar ook voor gerenommeerde theatergroepen en culturele instellingen. Zo maakt Urban Myth zijn eerste jongerenvoorstelling met ons, is theatergroep Maas in het detentiecentrum beland en heeft het NedPhO met ons voor ons publiek gespeeld.

Bovendien zijn wij betrokken bij verschillende culturele knooppunten. Bijvoorbeeld de Tafel van Talentontwikkeling, waarin verschillende Amsterdamse culturele organisaties samenwerken om het kunstenbeleid van de gemeente te beïnvloeden. Hier is Studio 52nd ingedeeld in twee fasen van de talentontwikkeling: kennismaken en ontwikkelen. Dit is ook de reden dat wij in 2015 de aanloop hebben gemaakt voor onze aanvraag voor het meerjarige Amsterdamse kunstenplan.

Zakelijk verslag

Voorgaande jaren was dit deel van ons jaarverslag meestal positief. Dat is sinds 2014 veranderd. En 2016 heeft ons laten zien dat wij voor grote uitdagingen staan. Wij maken een strategische transitie door. Na een zeer succesvolle innovatie fase is het tijd voor de volgende stap. Waarbij enkele existentiële vragen komen kijken.

In onze eerste jaren was het mogelijk om veel private middelen te werven voor onze activiteiten en met name om die te ontwikkelen en te verbeteren. Hierdoor konden we het Stadsdeel Amsterdam Oost een relatief goedkoop programma aanbieden. Aangezien zij maar voor 30% van de dekking hoefden te zorgen. Daarmee gaan wij het nu niet meer redden.

Na het succesvol ontwikkelen van een product zal je er mee de 'markt' op moeten. Welke markt dat is, is afhankelijk van hoe je 'ons product' wil omschrijven. Wij zijn immers een culturele organisatie met een zeer grote sociale impact. Maar ook zeker een welzijnsorganisatie met een zeer indrukwekkende culturele output.

Hoe dan ook, de 'markt' voor deze producten is toch vooral de overheid. Al dan niet via het AFK en het Kunstenplan, waarvoor wij dan ook een aanvraag hebben ingediend. Ofwel via de afdeling Jeugd, omdat wij ons richten op de jeugd in heel Amsterdam met projecten waarbij maatschappelijke thema's zoals jeugdzorg, seksualiteit, radicalisering en koloniale geschiedenis op een unieke manier een podium krijgen. Vanuit de gemeente, wethouder Kukkenheim en hoge ambtenaren hebben wij complimenten gekregen voor onze projecten als een zeer innovatieve vorm van preventieve jeugdzorg.

Echter tot nu toe is en blijft onze markt het Stadsdeel Oost. In 2016 was er alleen een incidentele ondersteuning vanuit de gemeente. Onze aanvragen voor 2016 en 2017 zijn verder allen afgewezen, of niet behandeld. Aangezien wij steeds weer worden terug gestuurd naar Stadsdeel Oost. Zo was er in 2016 het advies van de gemeente om € 40.000,- meer aan te vragen bij Stadsdeel Oost. Echter wegens gebrek aan middelen hebben zij dit niet gehonoreerd, ook omdat een deel van onze projecten op de gehele stad zijn gericht.

Dit betekent dat er in 2016 ook is gekozen om een nieuwe strategie voor de toekomst te ontwikkelen, een pragmatische aanpak, waarbij wij ons steeds meer op de kansen buiten Amsterdam zullen gaan richten.

Wij zijn in 2016 niet opgenomen in het Kunstenplan. Hiervoor had het AFK verschillende argumenten, waar wij het deels mee oneens zijn, maar er zit een kern in die niet onverwacht was, aangezien wij dat al 6 jaar als twistpunt hebben met het AFK. Zij waarderen onze projecten, zien dat we een bijzonder publiek hebben, maar beoordelen onze activiteiten in Oost als amateurkunst en zien ons vooral als een sociaal project. Ofwel zij vinden dat dat uit andere bronnen gefinancierd zal moeten worden.

Zoals eerder aangegeven is het steeds lastiger om via particuliere fondsen financiering te krijgen voor de projecten in Oost. Ook al zien zij het succes daarvan en juichen zij toe hoe wij ons steeds verder ontwikkelen. Zij onderschrijven de groeiende sociale impact van onze projecten, maar gaan niet over tot het structureel ondersteunen van onze projecten. Zij hebben veel interesse voor onze nieuwe ideeën, voor de Special Editions zoals we die nu al uitvoeren, of voor het concept van de Special Edition Light, die we in 2017 gaan uitrollen in nieuwe steden, nieuwe provincies.

Hier zit wel een trend in, die we al eerder hebben gesignaleerd. Bij de BankGiro Loterij Fonds hebben wij een aanvraag gedaan voor € 40.000,- die we voor al onze activiteiten wilden inzetten, Oost en Special Edition, voor het seizoen 16/17. De reactie van het fonds was vrij duidelijk, voor de activiteiten in Oost zien zij bij hen geen kansen, maar voor de Special Editions zien zij de investering van de volle € 40.000,- zeker zitten. Zowel voor de lopende projecten als voor de ontwikkeling van toekomstige projecten.

Ook hebben wij een gesprek gehad met Fonds21 die vol enthousiasme hebben geluisterd naar de plannen voor onze komende Special Edition projecten en ons uitgenodigd een aanvraag te doen. Die zij ook hebben toegezegd.

Het Special Edition project voor Extreem Gelijk heeft nu een begroting van € 93.500,- maar hiervoor zouden we zo voor € 150.000,- aan kansrijke aanvragen hebben kunnen indienen. Maar daarmee kunnen we geen activiteiten in Oost mogelijk maken.

Als we de Special Editions relatief eenvoudig kunnen dekken, kunnen we wel een aantal posten minder op de begroting laten drukken, wat ons iets ruimte geeft in Oost. Zo kunnen we via de aanvraag bij de BankGiro Loterij niet alleen de kosten voor de lopende projecten onderbrengen, maar ook de inspanningen die er nodig zijn om toekomstige projecten op te zetten, kosten die nu op de overhead drukken, dus ook op de activiteiten in Oost. Verder is het ook zo dat als we de dekking voor de Special Editions sneller rond krijgen er meer tijd is om te werven voor onze andere activiteiten. Echter is het de vraag of onze inzet de bottle-neck is om de dekking voor onze activiteiten in Oost rond te krijgen. Met meer tijd kunnen we hooguit veel meer kleine aanvragen doen voor € 1.000,- hier en € 2.500,- daar, maar dat is altijd bij eenmalige bronnen, daar kunnen we niet jaar na jaar terug komen.

Dit alles betekende dat het in 2016 weer spannend was qua dekking. En valt de conclusie te trekken dat we wederom op een verkeerd paard hebben gewed. Niet alleen door een aanvraag te doen bij de Gemeente Amsterdam, wat veel tijd heeft gekost qua indienen, maar ons ook veel tijd heeft gekost om te zorgen dat het daarna überhaupt behandeld zou worden (nog steeds niet officieel afgewezen). Vervolgens heeft de afdeling jeugd haar hulp aangeboden om ons richting de juiste personen te leiden voor mogelijke aanbestedingen als preventief educatief project. Echter de energie die hierin is gaan zitten lijkt ook tevergeefs te zijn geweest. Wat dat betreft hebben wij in 2015 en 2016 te veel van onze kostbare tijd verkwanselt aan de Gemeente Amsterdam.

Dat we uiteindelijk 2016 positief hebben kunnen afsluiten, wat ook nodig was, na de verliezen in eerdere jaren, is mede te danken geweest aan een teruggave van kosten die we in de jaren daarvoor teveel betaald hebben. Maar vooral door intern te reorganiseren en veel te bezuinigen. Wat de druk en onzekerheid op ons team verder heeft vergroot. Er is gekozen om een aantal zaken te laten liggen in 2016, om te kunnen focussen op een nieuwe strategie voor 2017, die de stichting weer naar een kansrijkere positie moet gaan brengen.

Dit brengt ons op een punt waarbij wij ook echt moedeloos worden van dit soort relaties. Het AFK die de wethouder mee naar ons toe neemt, omdat wij zo'n belangrijk project zijn, een parel in Oost, maar het AFK wil ons niet steunen en de wethouder cultuur kan niks meer doen, want het AFK beheert haar gelden. De Gemeente van wie wij complimenten krijgen en die ook echt vinden dat wij meer zouden moeten krijgen, wat Stadsdeel Oost dan maar moet opbrengen, maar waar dat geld vandaan moet komen, dat is het probleem van het Stadsdeel. En ondertussen zien we de Gemeente een enorme winst maken.

Wij merken dat daarmee, zoals we eerder hebben aangegeven, onze toekomst in Oost onzeker wordt. Het lukt ons niet meer, zoals voorheen om elke euro van het Stadsdeel te verdubbelen en verdrievoudigen. Als we het nu weten te matchen met 1 euro uit private bronnen, dan zijn we al erg tevreden.

Deels zullen wij daarom ook op zoek gaan naar hele andere bronnen, hoewel dat niet eenvoudig zal zijn. Om hierin te investeren zijn wij nu ook op zoek om ons team te versterken met een fondsenwerver/marketeer in de hoop meer nog via donateurs en sponsors binnen te halen. Echter verwachten wij daarmee niet direct de oplossing te hebben om onze huidige positie te continueren.

Om het team te versterken zullen we elders in de organisatie ruimte moeten gaan maken. Concreet betekent dit dat we per 1 januari 2017 met een nieuwe fondsenwerver zullen werken.

Onze huidige zakelijk leider zal dus voor deze ruimte zorgen. De laatste maanden van dit jaar heeft hij zich volledig ingezet om zowel dit jaar nog gedekt te krijgen en een zo groot mogelijke basis voor 2017 neer te leggen. Daarna heeft hij het stokje doorgegeven en zal hij plaats nemen in het bestuur van onze stichting..

Medewerkers

Bij Studio 52nd werken 5 medewerkers, aangevuld door inhuurde theaterdocenten. Zij verzorgen de coördinatie van de projecten, de fondsenwerving, de relaties in de buurt en met alle andere culturele en maatschappelijke partijen, de lessen en andere projecten. In totaal krijgen zij voor nog geen 3 fte betaald, daarnaast maakt een ieder wel de extra uren die nodig zijn om binnen de huidige begroting ons niveau te garanderen.

De financiële situatie van de organisatie heeft in 2016 om veel flexibiliteit gevraagd. Medewerkers hebben uren en dagen ingeleverd en contracten zijn aangepast. Dat dit mogelijk was tekent de betrokkenheid van het team. Echter is er ook het gevaar dat hier de rek uit zal raken.

Financieel

Zoals al genoemd is er in 2016 een winst gemaakt, die ook nodig was ter compensatie van voorgaande jaren. In de voorgaande jaren hebben wij teveel huur betaald, wat wij in 2016 retour kregen. Dit is de reden dat er in de jaren daarvoor een verlies was en nu een winst. Al met al blijven wij werken met een eigen vermogen dat dicht bij het nulpunt ligt.

In 2015 en 2016 hebben we veel tijd in lobby naar de gemeente gestoken en in het schrijven van grote aanvragen, zoals bij het AFK. Dit heeft ons aan de ene kant weinig opgeleverd en in de weg gezeten voor andere fondsenwerving. Echter heeft het ons wel geholpen om een sterke grote nieuwe partner te vinden in de BankGiro Loterij fonds. Dankzij hun investering hebben we 2016 positief kunnen afsluiten, zonder te bezuinigen op strategische inspanningen. Wel hebben we 1 project moten laten vallen in het afgelopen jaar.

De personele kosten zijn afgelopen jaar gedaald, hoewel de output groter was dan het jaar daarvoor. Er zijn in 2016 evenveel projecten in Oost uitgevoerd als in 2015. Maar er is veel meer tijd gaan zitten in de Special Editions in 2015. En in de interne reorganisatie richting 2017.

Slechts zo'n 38% van onze inkomsten was het afgelopen jaar gedekt vanuit publieke middelen, vooral door het Stadsdeel. Opvallend was en blijft het dat juist onze grootste projecten, de Special Editions, bijna volledig particulier worden gefinancierd. Ons project in de Hartelborgt van 100% privaat gefinancierd. Voor onze

vierde Amsterdamse Special Edition is in 2016 met moeite incidenteel publiek geld vrijgekomen via de afdeling Jeugd van de gemeente Amsterdam. Nog steeds is dat nog geen 20% van de gehele begroting van dat project.

Dit laat zien hoe moeilijk het voor ons is om als Amsterdamse organisatie voor onze stedelijke projecten aansluiting te vinden bij de gemeente Amsterdam. Gelukkig blijkt de bereidheid van de private fondsen om te investeren tot nu toe niet af te hangen van de deelname van de overheid. Hoewel de fondsen hier wel vragen over stellen.

Sponsors en donateurs

Het afgelopen jaar hebben wij financiële ondersteuning vanuit verschillende instanties ontvangen. Sponsoring was daar een onderdeel van. Maar naast financiële ondersteuning hebben wij in 2016 wederom goederen, diensten en kortingen gekregen vanuit het bedrijfsleven. Zo hebben wij software van Microsoft ontvangen, zijn verschillende kokende vrijwilligers die hun kosten voor het eten niet declareren en sponsort VOPAK ons. Ook hebben wij een afspraak met het Koninklijk Instituut Tropen waarbij zij de huur voor gebruik van hun theater zaal niet in rekening brengen. Op jaarbasis scheelt alleen dat ons al duizenden euro's. nog los van het feit dat er voor ons geen enkele andere (goedkopere) zaal geschikt zou zijn, omdat er in Amsterdam Oost verder geen theaters van enige omvang zijn. Helaas kunnen we in 2017 geen gebruik meer maken van die theaterzaal.

In 2016 is er weinig energie en aandacht besteed aan het werven van donateurs en sponsors. De focus lag bij de grote aanvragen, het rondkrijgen van 2016 en bij de reorganisatie. Ondanks dat hebben we een vergelijkbaar bedrag aan donaties binnengehaald, zelfs zonder een crowdfunding actie. Dit laat zien dat we een trouwe achterban hebben. Ook laat het zien dat er in deze vorm van particuliere werving nog veel potentieel zit dat nog niet is benut. Dat is hoopgevend om in 2017 aan te gaan werken.

Personele overhead

De personele kosten die niet in de projecten gedekt zijn, waren in de voorgaande jaren hoger dan in 2016. Deels door op personeel te bezuinigen, maar vooral doordat we met het BankGiro Loterij fonds een partner hebben gevonden die ook wil investeren in de kosten en de tijd die nodig is om onszelf en toekomstige projecten te ontwikkelen. Zo waren wij in 2016 ook bezig met de Special Editions van 2017, 2018, 2019 en zelfs 2020.

Binnen de subsidie die wij van het fonds hebben gekregen hebben wij het project 'Ontwikkeling toekomstige projecten' kunnen opnemen. Waardoor de kosten van artistiek leider minder op de overhead drukken. Voor de kosten van de zakelijk leider zou zo'n regeling ook mooi zijn. Immers ook daar lopen de kosten voor de baten uit. In 2016 hebben we een groot deel van de kosten voor 2017 al gemaakt, de werving van de nieuwe gelden voor dat jaar.

Jaarrekening

1 Jan 2016 - 31 Dec 2016

KOSTEN

Kosten programma's

Playmaking	€ 20.099
Playmaking 2nd Level	€ 20.871
Playmaking Plus	€ 20.032
Remix	€ 1.065
Special Edition Zin? (vervolg 2015)	€ 41.425
Special Edition Extreem Gelijk	€ 27.478
Special Edition Ontwikkeling	€ 15.304
Sociaal Programma	€ 19.253
Buurtnetwerk	€ 2.065
Educatie	€ 2.000

Subtotaal € 169.593

Organisatiekosten Studio 52nd

Personele kosten

Directie, docenten, begeleiders	€ 113.427
Kosten gedekt vanuit programma's	- € 104.500

Subtotaal € 8.927

Huisvesting en facilitaire zaken

Overhead	€ 22.788
Kosten gedekt vanuit programma's	-€4.950

Subtotaal €17.838

PR en communicatie

PR en communicatie	€ 4.626
Kosten gedekt vanuit programma's	-€ 0

Subtotaal € 4.626

TOTAAL KOSTEN 2016 € 201.081

Reserveringen i.v.m. Special Edition Extreem Gelijk	€ 20.000
Reserveringen i.v.m. buurtvrijwilliger	€ 1.435
Reserveringen i.v.m. Sociaal Programma 2017	€ 2.500
Reserveringen i.v.m. boekhoudkundige correctie	€ 3.527

Saldo (resultaat over 2016) € 5.452

Niet financiële ondersteuning +/- €15.000

BATEN

Fondsen en subsidies

Stadsdeel Oost	Jeugd 2016	€ 65.000
Stadsdeel Oost	Cultuur 2016	€ 9.000
Cultuurparticipatie Fonds	Playmaking Plus	€ 5.000
Vrienden Loterij Fonds	Buurtvrijwilliger	€ 1.500
Weeshuis der Doopsgezinden	Schooljaar 2016/2017	€ 15.000
Bank Giro Loterij Fonds	Algemene S.E. 2016/2017	€ 40.000
Fonds 21	S.E. Extreem Gelijk	€ 22.500
Gemeente Amsterdam	S.E. Extreem Gelijk Sociaal Programma 2016/2017	€ 15.000
Olga Heldring Fonds	Sociaal Programma 2016/2017	€ 5.000
Stichting Hulp na Onderzoek	Sociaal Programma 2016/2017	€ 2.500
Reserveringen uit 2015	S.E Zin?	€ 38.008

Subtotaal € 218.508

Donaties

Losse donaties	€ 8.022
----------------	---------

Subtotaal € 8.022

Sponsoren en Overige

Diverse sponsors	€1.855
Overige eenmalige baten	€5.609
Afrondingsverschil	€ 1

Subtotaal € 7.465

TOTAAL BATEN 2016 € 233.995

Niet financiële baten +/- €15.000

BALANS		Per 1-1-2016	Per 31-12-2016
Activa			
Vaste activa		€ 0	€ 0
<i>Materiële vaste activa:</i>		€ 0	€ 0
<i>Immateriële vaste activa:</i>		€ 0	€ 0
Vlottende activa		€ 59.887	€ 64.617
Te ontvangen subsidies en declaraties		€ 46.500	€ 39.269
Waarborgsom		€ 3.000	€ 3.000
Vooruitbetaalde kosten		€ 9.617	€ 11.202
Geldmiddelen Bank		€ 752	€ 11.068
Geldmiddelen Kas		€ 18	€ 78
Totaal activa		€ 59.887	€ 64.617
Passiva			
Eigen vermogen		- € 8.750	€ 229
Besteedbaar vermogen		-€ 5.223	€ 229
Boekhoudkundige correctie		- € 3.527	€ 0
Kortlopende schulden		€ 74.384	€ 64.388
Leningen		€ 23.600	€ 32.500
Vooruit ontvangen subsidies en donaties		€ 38.008	€ 23.935
Crediteuren		€ 7.029	€ 7.953
Totaal passiva		€ 59.887	€ 64.617

Vooruitblik

Verbinden op grotere schaal

Op artistiek gebied willen wij onze horizon steeds verder verleggen door langere lijnen uit te zetten voor de Special Editions en voor bijzondere samenwerkingen. Om met toonaangevende partners te werken is het veelal nodig om jaren van te vooruit te plannen. Zo zijn er sinds 2014 gesprekken over de samenwerking met een partner in Australië in 2018. De gemiddelde Special Edition heeft een aanlooptijd van 2 tot 3 jaar. Dit betekent ook een grote investering vanuit de overhead van de organisatie. Voor 2016 hebben we daar specifiek geld voor gekregen. Wij hopen dat we rondom de Special Editions meer sterke partners aan ons kunnen verbinden.

Om ons heen zijn andere organisaties en personen bezig met ons succes en hoe dat te verspreiden is. Of dit nou een spin-off is van ons Sociaal Programma in Amsterdam Oost of een Special Edition project in Californië. Dit geeft ons wellicht ook nieuwe kansen op nieuwe projecten, maar belangrijker is dat onze manier van werken schijnbaar wordt gewaardeerd en elders ingezet om met kinderen en jongeren te werken, aan theater, aan cultuur, aan talentontwikkeling of aan sociale verbindingen.

Verder zien we voor de komende jaren de ruimte om nieuwe producten te ontwikkelen die wij elders kunnen aanbieden. Een mix van de buurtgerichte programma's zoals we die in Oost aanbieden, met elementen en ervaringen vanuit de Special Editions. Waardoor we makkelijk voor een eenmalig project elders in Nederland kunnen gaan, maar door met lokale partners te werken, nog steeds de zelfde resultaten en impact nastreven.

Nieuw programma Oost

Het afgelopen jaar was het jaar van reorganisatie en pragmatische keuzes. Jarenlang hebben wij aan een vijfjarig programma gewerkt, met daarbij ons ideaal van de artistieke en sociale ontwikkeling van onze kinderen. Dit heeft prachtige projecten opgeleverd, zoals onze twee speelfilms, de remix en de Playmaking 2nd level. Ook hebben wij daardoor een aantal kinderen mogen begeleiden van het einde van de lagere school tot het einde van hun middelbare school.

Vanaf nu zal dat anders worden. Vanaf 2017 bieden wij een curriculum aan van 2 projecten. Kinderen komen binnen voor een Playmaking, waarbij ze leren wat theater is en waar zij hun eigen fantasie leren ontdekken en omzetten in een script. Die door professionals wordt uitgevoerd. Met die ervaring gaan zij dan de Één-op-één in, waar ze mee denken over het verhaal, maar die door een professional geschreven wordt. Zij spelen met een acteur samen. In twee projecten leggen zij zo een stevige basis als jonge theatermaker. Een basis waarop wij niet meer verder kunnen met ze. Maar we kunnen de kinderen wel helpen om een volgende stap te zetten, door te kijken bij welke organisatie in Amsterdam zij verder kunnen.

Dit betekent ook een veel kortere sociale interventie van ons richting de kinderen. Maar daarmee niet minder effectief. In de eerste twee programma's zit vooral onze signalerende functie. Daar bouwen we aan de veiligheid en laten de kinderen zichzelf zien. De jaren daarna werken we dan in het Sociale Programma aan manieren om de kinderen te steunen. Als we in 2017 de middelen kunnen vinden om het Sociale Programma in een aangepaste vorm door te kunnen zetten, kunnen we blijven signaleren. Maar zullen we de kinderen overdragen naar andere projecten waar datgene geboden kan worden wat de kinderen nodig hebben. Denk daarbij niet alleen aan jeugdzorg en het formele circuit. Het kan ook zijn dat we met een kind naar de schaakschool gaan, omdat het daar iets kan vinden wat het nodig heeft.

Vanaf 2017 is onze activerende rol richting de kinderen dus een belangrijke en op basis van die activering helpen wij de kinderen op weg naar een vervolgstap, zowel op artistiek als sociaal gebied.

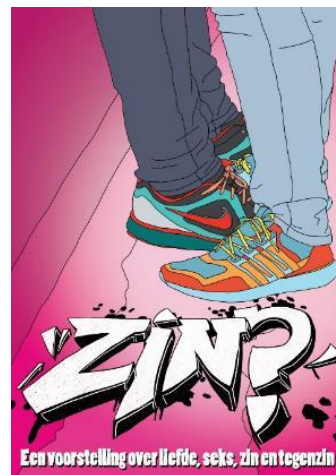
Bijlagen

Special Edition 'Zin?'

FLASHBACK OOM LORENZO:

Goed zo ja, blijf maar zo staan, ja. Lorenzo, buk nog maar een beetje voor je oom. (Genotsgeluidje) Zo'n klein jongetje, maar zo veel genot. Ik zou willen dat je voor altijd klein zou blijven. Kan je ook even naar beneden zakken voor je lieve oom, laat je ook even zien wat je kleine lekkere mondje kan doen. Waarom huil je? Waarom ben je aan het huilen? Ey doe normaal (maakt een tjoerie).

Op 14 september 2016 ging de voorstelling Zin? in première. Aan de ene kant het eindpunt van een langdurend project en aan de andere kant het begin van de impact die wij met dit project willen bereiken. Een impact die veel groter blijkt te worden dan we oorspronkelijk hadden bedoeld. Zoals we ook zullen laten zien in dit verslag van deze Special Edition, die is uitgevoerd als samenwerking tussen Spirit! Jeugd & Opvoedhulp, Urban Myth, Studio 52nd en Qpido.

Het project is in 2015 van start gegaan, het concept is toen ontwikkeld, de partners zijn veelvuldig met elkaar in overleg gegaan en op basis daarvan zijn er schrijfp opdrachten gemaakt voor de jongeren die mee zouden gaan doen. Jongeren die door Spirit! zijn geworven en betrokken waren bij Qpido. Soms omdat ze net te veel eigen ervaringen hebben met dit onderwerp. Soms omdat zij daar een sterke mening over hadden en zich daarmee inzetten voor campagnes.

De jongeren kwamen uit verschillende groepen uit de jeugdzorg, onder andere vanuit het besloten behandelcentrum De Koppeling, vanuit een reclasseringsproject en uit meidenhuizen. Daarmee hadden we een mix van jongeren, waaronder ook 'slachtoffers' en 'daders'. Die de uitdaging aan zijn gegaan om de diepgang te zoeken in hun theaterteksten.

Zo ook de bovenstaande tekst, geschreven door een meisje wiens grenzen zijn overschreden. Zij kreeg de uitdaging om ook te bedenken waarom een jongen dat zou doen. Zo ontstond een toneelstuk waarin de 18 jarige jongen een 13 jarig meisje over probeerde te halen tot seks in het park. De jongen kreeg flashbacks over zijn oom Lorenzo. En hiermee ontstond ook voor het publiek ook de vraag, is een dader wel alleen maar dader? En kunnen jongens ook slachtoffer zijn? Een interessant punt voor discussie in de zaal en later in de klas tijdens de educatielessen.

De teksten zijn allemaal in 2015 geschreven, met als doel dat de voorstelling in september 2015 ook gespeeld zou worden. Echter bleek dat de financiering niet op tijd rond kwam. Mede doordat de Gemeente Amsterdam heel positief reageerde op onze aanvraag en plannen, echter het projectplan van bureau naar bureau verplaatste. Gedurende het gehele jaar is alles op alles gezet om het plan er door te krijgen, echter lukte dat niet op tijd voor het maken van de voorstelling.

Uiteindelijk is de gemeente Amsterdam er toch nog ingestapt, hoewel zij ons projectplan nergens meer konden vinden. Via nog beschikbare gelden is eind 2015 besloten tot het investeren in dit project. Op basis daarvan is er gekeken naar een nieuwe planning, waarbij bleek dat september voor de betrokken partijen en de theaters het meest ideale was.

Dit zorgde voor een groot gat qua tijd. Waarin de jonge schrijvers zaten te wachten op hun voorstelling. Met voor ons de uitdaging hen zo betrokken mogelijk te houden, wat niet altijd is gelukt.

Maar gelukkig hebben wij deze tijd ook extra ingezet door een reeks try-out workshops te spelen, op scholen, in De Koppeling en bij Spirit! op kantoor. Een 45 minuten versie van de voorstelling, met een uitgebreid nagesprek. Ter voorbereiding van de voorstellingen en voor de ontwikkeling van de educatie.

Een extra investering die zeker de kwaliteit van de voorstelling en de educatie heeft verhoogd, maar ons ook veel extra tijd en dus ook geld heeft gekost. Meer dan begroot en dus ook deels onbetaald.

Na de voorstellingen zijn er door Qpido nog educatielessen uitgevoerd in de klassen die de voorstelling hebben bezocht. Het enthousiasme van de scholen en van wethouder Kukkenheim, die voorstelling heeft bezocht, heeft er voor gezorgd dat de gemeente Amsterdam een vervolg op dit project heeft besteld. Een nieuwe reeks van 6 voorstellingen in 2017, met de educatieve ondersteuning in de klas.

19-9-2016

nog lang niet dood is.
foto: RvH Foto

Special Edition 'Extreem Gelijk'

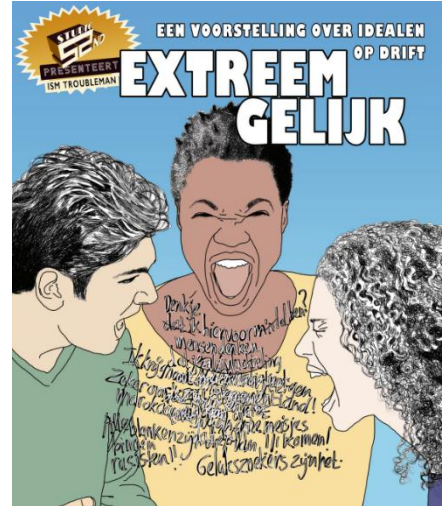
In onze beleidscyclus wordt dit project als een 2017 project gezien, aangezien het dan afgerond zal worden. Echter is er in 2016 al veel tijd en geld in dit project geïnvesteerd. In de ontwikkeling en in het schrijven.

Waar we in met 'Zin?' een grote uitdaging hadden rond de financiering, was dat in dit project niet zozeer een probleem. Op de go/no go datum was de dekking in zoverre rond dat het project van start kon gaan. Echter kwamen wij toen voor een geheel andere uitdaging te staan. De YoungGangsters, de theatergroep die het project uit zou voeren, had geen ruimte meer in hun planning. Aan ons dus om een oplossing te vinden.

De periode die nodig is om een geschikte partner te vinden en daarmee afspraken te maken is veel langer dan de tijd die wij nog hadden binnen het project. En het uitstellen van dit project zou een te grote negatieve impact hebben op al onze andere projecten. Dus is besloten om eenmalig de Special Edition zelfs te produceren. Maar wel met een externe regisseur. Om hier de geschikte persoon voor te vinden, die tijd heeft en interesse, was op zich al een grote uitdaging, maar dat is gelukt.

Dit heeft wel invloed gehad op ons idee en de inhoud van de voorstelling en het gehele project. Immers een nieuwe regisseur komt ook met nieuwe ideeën.

Verder volgen wij met deze projecten de maatschappelijke ontwikkelingen. Immers het project streeft een maatschappelijke impact na. Dus waar eerst het thema de radicalisering was en hoe moeilijk wij daar als maatschappij mee om gaan. Hebben we, mede dankzij de aanloop naar de verkiezingen gekozen voor een ander thema, de polarisatie.

De polarisatie die er ontstaat over een thema als vluchtelingen en het gesprek in de samenleving zo domineert. Waarbij nuance verdwijnt en je in de media bijna dagelijks hoort hoe vluchtelingen, islamisering en terrorisme in dezelfde zinnen wordt gebruikt.

Het geluid dat er vele verschillende soorten vluchtelingen zijn, van allerlei geloven, wordt overschreeuwd. Het feit dat er een hele grote groep mensen is die zich zorgen maakt over de instroom van vluchtelingen, maar zich tegelijk willen inzetten om er het beste van te maken, wordt overschreeuwd. De 'zwijgende' meerderheid is niet zichtbaar in tijden van polarisatie. Wat bij veel moslim jongeren het beeld oplevert dat vluchtelingen niet welkom zijn, omdat het moslims zouden zijn.

Dat is de andere polarisatie die in ons project naar voren komt. De polarisatie rondom het radicaliseren. Jongeren die zich niet welkom voelen in een gepolariseerde samenleving, lopen het risico om te radicaliseren. Polarisation als oorzaak dus. Tegelijk zorgt het feit dat er geradicaliseerde jongeren zijn weer bij aan het beeld van het gevaar van de islam. Ofwel polarisatie is dan ook weer het gevolg.

In Nederland is er wat dat betreft een negatieve spiraal zichtbaar die wij willen helpen doorbreken. In het theater, in de klas en in de maatschappij, door het gesprek over de polarisatie mogelijk te maken. Dit is voor ons nu het uitgangspunt in de verdere ontwikkeling van het project.

De uitdaging was dan ook om hier de geschikte schrijvers voor te vinden. Waarbij er is gezocht naar vluchtelingen. Naar PVV-stemmers en naar geradicaliseerde moslim jongeren. Een moeilijke zoektocht waarbij wij ons gehele netwerk in hebben moeten zetten. Het is gelukt om de schrijvers te vinden, echter met veel meer inspanningen dan verwacht en met uiteindelijk een kleiner aantal schrijvers.

Toch is dat gelukt. In 2016 zijn de eerste individuele schrijfsessies uitgevoerd. Hierin werkte onze hoofddocent één-op-één samen met de schrijvers, aangezien dit een zeer uitdagend onderwerp is om over te schrijven. En uitdagend om de meningen om te zetten in toneelstukken die passen in een gehele voorstelling.

Een voorstelling die onversneden hard binnenkomt bij het publiek; overwegend jongeren die een VMBO school bezoeken. De jongeren worden zelf ook onderdeel van de voorstelling. Ze mogen meepraten, misschien wel stemmen. Mag bijvoorbeeld Machmoed, de vluchteling wel blijven, of moet hij terug naar Syrië?

Begin 2017 moet het schrijfproces worden afgerond, waarna de voorstelling en de educatieve ondersteuning ontwikkeld zal worden. Waarmee we in de klas de vraag stellen: 'Hoe nu verder?'. Nu er na de verkiezingen een nog verder gepolariseerd land is? Nu we te maken hebben met populisme?

April 2017 zal deze voorstelling in première gaan in De Krakeling waar deze 6 keer wordt gespeeld. Daarvoor zal de voorstelling ook 4 keer in het Oostblok te zien zijn.

Playmaking

POEP(geïrriteerd):

Waarom ben ik niet doorgetrokken? Ik had nog wel afgesproken met Scheet en Pies om alles vies te maken in de straten en inde huizen van iedereen.

ZEEP:

Is er nu alweer niet doorgetrokken? Pffffff kinderen, die spelen ook nooit door. Nou, dan zal ik het maar schoonmaken.

Uit het toneelstuk van Deraichio

Kinderen uit Amsterdam Oost leren in een buitenschools programma hun ideeën en fantasieën om te zetten naar een toneelstuk, dat wordt opgevoerd door professionele acteurs. Dat is kortgezegd: Playmaking. Tijdens dit project wordt hun fantasie maximaal gestimuleerd en omgezet in toneelstukken die nergens anders in Nederland op deze wijze worden gemaakt en uitgevoerd.

Voor de 52nd-kids is dit programma hun eerste project. Hier wordt de basis gelegd voor alles wat zij verder bij ons kunnen doen in de jaren daarna. In 2009 was de allereerste Playmaking voorstelling. In 2016 stonden twee Playmaking-projecten gepland, die ook zijn uitgevoerd.

Het programma

Uit alle nieuwe aanmeldingen van voorgaande jaren zijn in 2016 19 kinderen geselecteerd om te starten met het Playmaking project. De kinderen kwamen vanaf verschillende scholen in de Indische Buurt en de Transvaalbuurt. De meeste van hen zitten in groep 6 of 7. In dit project was er een mix van jongens en meisjes. Op deze manier stimuleerden wij nieuwe ontmoetingen in de buurt en werd de 'zuil' van school even doorbroken. Omdat de onderliggende verhoudingen tussen deze kids, die elkaar al van de straat kenden, gespannen was is extra ingezet op het sociale aspect.

Het belangrijkste en eerste criterium waarop wordt geselecteerd is de motivatie van de kids. Daarna hebben wij met de leerkrachten overlegd en keken wij welke kinderen dit project het meest verdienden. Welke kinderen hebben het meest een steuntje in de rug nodig? Bij welke kinderen gaat het op school of thuis niet helemaal lekker? En soms is het criterium dat een kind barst van de inspiratie en fantasie, maar nog geen plek heeft gevonden om verder te ontwikkelen.

Eind 2015 startten de kids aan hun lessen. Hierin werden zij begeleid door een eigen persoonlijke vrijwilliger en twee theaterdocenten van Studio 52nd. Tegen het einde van de lessenreeks was er een ouderavond, waar de verzorgers een tipje van de sluier kregen over de toneelteksten die geschreven werden. De reeks eindigde met een weekeinde buiten de stad. Even weg uit de dagelijkse omgeving, wind door hun haren om daar de inspiratie te zoeken voor hun allereerste volledige toneelstuk. Na twee dagen hard werken lagen bij de meesten de stukken klaar om aan de acteurs gegeven te worden. Bij sommigen moesten er nog een herschrijfessie aan te pas komen om de puntjes op de i te zetten voordat de tekst naar de acteurs ging.

In een paar weken tijd werkten de regisseurs, acteurs, decorbouwers, kostuumontwerpers en de technici samen aan de voorstelling. Tegelijk draaide het kantoor op volle toeren om de zaal vol te krijgen. Dit betekende heel veel contact met de ouders van de kinderen, om te zorgen dat zij er in ieder geval waren. Daarnaast waren wij druk met het benaderen van scholen, van buurtorganisaties en taalcursussen om met groepen te komen kijken. In de buurt zijn flyers verspreid en posters opgehangen, om zoveel mogelijk buurtgenoten te trekken. Via de social media werd verder een breder publiek uitgenodigd.

De kinderen zaten tijdens de opvoering in de spotlights op het podium naar hun toneelstuk te kijken. Het publiek zag zo de jonge toneelschrijvers en hun reactie op hun eigen stuk. Ter herinnering werd bij de voorstelling een bundel met de opgevoerde toneelteksten uitgebracht voor de kinderen, schrijfbuddy's en donateurs in het publiek.

In onze projecten hebben wij altijd met uitval te maken, dat hoort bij onze doelgroep. Om de uitval zo klein mogelijk te houden schenken wij veel aandacht aan het contact met de ouders om hen steeds te herinneren aan afspraken en de planning. Te vaak hebben ouders ons, na tien lessen, verteld dat hun kind toch niet op weekend mee kon. Af en toe valt er ook kind af die geen zin meer heeft. In totaal hebben 17 kids hun toneelstuk in het theater uitgevoerd zien worden door de professionals.

De lage uitval was mede toe te schrijven aan het feit dat er veel mannelijke vrijwilligers bij het proces waren betrokken. Deze zijn altijd veel moeilijker te vinden, maar spelen een grote rol in het betrekken van onze jongens in de projecten.

Maak jij nooit een fout ofzo?

In dit project debuteerden negen zeer enthousiaste kids. Zij konden zeer druk zijn, maar opvallend genoeg waren zij tijdens het schrijven zeer gedreven en geconcentreerd. Opmerkelijk was dat zij hun inspiratie haalden uit verschillende dagelijkse dingen. Zo was één meisje haar sok tijdens het weekeinde verloren, wat leidde tot haar personages die twee sokken waren in de wasmand, terwijl er een oorlog tussen de hemden en de onderbroeken woedde. Ook thema's als vriendschap en familie kwamen weer veel voor, omdat dit de leefwereld is van de kinderen.

Het thema "Maak jij nooit een fout ofzo?" werd op verschillende manieren geïnterpreteerd en maakte dat er bizarre toneelteksten verzonnen waren. Zo waren per ongeluk de magische familiehorloges kwijtgeraakt, was er een personage dat de conditietraining was en waren er ongewild giftige vlinders in de buik van de reus gestopt waardoor de reus op het schaap viel en het schaap stierf.

De opkomst bij de ouderavond was opvallend hoog. Dit komt mede door de extra sociale inzet op de ouders en de goede groeps sfeer die door de docenten, buddy's, kinderen en sociale programma-coördinator is neergezet.

Opvallend is dat na zo'n weekeinde en de voorstelling, de groep echt hecht is geworden en de sociale barrières onderling, die aan het begin er waren, waren weggenomen. Dit uitte zich bij twee kinderen doordat zij zich zo veilig voelden om over hun zorgelijke thuissituatie te vertellen. Naar aanleiding van deze signalen hebben wij acties ondernomen door contact op te nemen met de zorgcoördinator van hun basisschool.

Echter verschilden de twee situaties van de kinderen sterk: waar bij het ene kind ons project een toevoeging was bij een al lopend traject met Veilig Thuis en de basisschool, was het bij het andere kind de eerste keer dat dit werd verteld. Dit maakte het voor onze organisatie nog moeilijker, waarbij verschillende zorginstanties tegenstrijdige adviezen gaven. Hieruit blijkt dat de professionele instanties nog beter op elkaar aangesloten dient te worden. De ouders wilden de situatie in de doofpot stoppen en de professionele organisaties het nu overnemen, echter wij blijven via de school wel betrokken bij dit kind.

In totaal hebben 291 mensen de voorstelling op 7 maart 2016 bezocht en bracht dat ons op een bezettingsgraad van 79%. Onder de bezoekers waren verschillende klasgenoten van de schrijvers aanwezig en opvallend veel aanmeldingen om mee te mogen doen met een volgend project.

Artistieke evaluatie

Ondanks dat wij dit project als sinds 2009 uitvoeren blijven wij ons artistiek vernieuwen. Zo hebben wij deze keer gewerkt met een andere decorontwerper, die alles van karton maakte en was er een doorlopend personage bedacht die alle situaties vooraf schetste. Ook werd in deze voorstelling geen beamer gebruikt, maar een projector, wat weer een ander gevoel met zich meebracht. Op die manier werd de voorstelling, ondanks de uiteenlopende verhalen met hetzelfde thema, nog meer één geheel. Daarnaast blijft het goed om te zien dat veel van de theatermakers opvallend veel plezier hadden in het vormgeven van hun rollen. Velen kenden elkaar al uit vorige 52nd-projecten, wat zorgde voor een nog betere samenwerking.

Voor één van de kinderen was het schrijven van een toneeltekst, vanwege zijn gedragsstoornis niet mogelijk. Hij is wel alle lesdagen aanwezig geweest, dus hij heeft ons traject af kunnen maken, wat voor hem al een enorme prestatie is. Uiteindelijk hebben we met hem een rap kunnen schrijven waar ook een verhaal in werd verteld. Voor zowel de jongen als het publiek was deze afwisseling juist een schot in de roos. Na afloop glunderde hij en hij mocht zelfs nog een stukje mee rappen.

Onze methodiek blijft toneelteksten opleveren die zich lenen voor een professionele productie. En zowel wij als onze vrijwilligers kunnen daar steeds mooiere voorstellingen van maken. Ook verloopt ons productieproces steeds gestroomlijnder, waar terugkomende vrijwilligers en een goede vaste theatercrew aan ten grondslag ligt.

De 52nd pop-up show

Dit project was een experiment voor ons. Aan de ene kant een reguliere Playmaking, waarin de kinderen teksten zouden gaan schrijven voor een theatervoorstelling. Maar tegelijk een cross-over met een andere theatrale vorm, namelijk die van het poppentheater. Een experiment dat wij wilden uitvoeren om te kijken of ons idee voor de Special Edition Light, die wij vanaf 2017 in heel Nederland willen aanbieden, een kans van slagen heeft.

Voor dit project mochten wij van theater meerdere poppen lenen. En elk kind mocht daaruit er eentje kiezen voor zijn of haar toneelstuk. Een andere manier van werken, waarvoor we ook het proces hebben aangepast. We hebben niet gewerkt met 10 naschoolse lessen. Maar met een aantal voorbereidende lessen en vervolgens in de vakantie 4 dagen op een boerderij, om intensief aan de slag te kunnen gaan.

In het schrijfproces waren niet alleen de schrijfbuddy's actief, maar op één van de dagen kwamen er ook een aantal acteurs, om de poppen tot leven te laten komen. Zodat de kinderen met hun pop in 'gesprek' konden gaan. Waarbij de acteurs de aanwijzingen van het kind gebruikte over het gedrag en karakter van de pop. Dit waren magische momenten, waarbij de kinderen van rond de 10 jaar en ook de volwassen schrijfbuddy's even helemaal vergeten dat het een pop is en dat er een acteur aan vast zit.

De week op de boerderij was erg bijzonder. Elke dag gingen we op en neer met busjes en er ontstond een hechte groep. Er was één meisje dat in de groep probeerde te stoken, mensen tegen elkaar op te zetten. Een interessant signaal voor ons om op verder te gaan. Maar gelukkig reageerde de groep er niet op en bleef de groep hecht en haar daar ook bij betrekken. Op een van de dagen is er op de boerderij een kalfje geboren, wat voor de kinderen natuurlijk een uniek moment is om te mogen meemaken en zien. Dat is al vaker gebeurd in onze weken daar. Zo is in het jaar daarvoor zelfs een kalfje Studio 52nd genoemd, omdat wij bij de geboorte

waren.

Artistieke evaluatie

Over de voorstelling waren wij minder tevreden. Waar we veel van het concept hadden verwacht, bleek wel dat poppentheater een heel andere tak van sport is. Een aantal van onze vaste acteurs hebben een workshop poppenspel gekregen van een zeer ervaren speler. Maar toch zag je dat ze hier te weinig ervaring mee hadden. Andere ervaren poppenspelers die wij hadden aangetrokken bleken gewend te zijn om voor een jonger publiek te spelen, wat weer minder bij ons publiek aansluit. Echter zaten er gelukkig een aantal zeer goede poppenspelers tussen die echt hun pop tot leven lieten komen en zij hebben daarmee de voorstelling wel gered.

Moet ook gezegd worden dat wij daarin weer veel kritischer kijken dan ons publiek, Die het vooral weer een leuk en verfrissend nieuw idee vonden.

Wat wij uit het project meenemen is dat we in een cross-over willen werken met een partner die expertise heeft op dit gebied. Waar we nu alleen de poppen van theatergroep Terra leenden, was een coproductie een betere optie geweest. Echter is daar binnen een Playmaking noch de financiële ruimte of de aanlooptijd voor. Maar in de nieuw te ontwikkelen Special Editions Light straks wel.

Playmaking 2nd Level

ZOETE HULP CHEF: *Ik kan hele lekkere nagerechten en toetjes maken. En ik heb weleens met mijn moeder een vanillekroket gemaakt. Het bijzondere van die vanillekrokieten zijn dat ze heel zoet zijn!*

ZOETE HULP CHEF: *De Ingrediënten:
3 eieren, 200 gram poedersuiker, 150 gram vanillesuiker, 75 gram kroketpoeder, 200 gram gemalen vlees met suiker, 100 gram vanille ijs, 2,5 liter vanille cola*

ZOETE HOOFD CHEF : *Dat je moeder dat heeft bedacht boeit mij niet, maar ik wil het wel eens proberen.*

Uit het toneelstuk van Nawfal

Voor de 8e keer heeft het Playmaking 2nd Level-project plaatsgevonden. Deze kinderen hebben minimaal een Playmaking traject gevolgd en konden in dit vervolgprogramma zich verdiepen in het theaterschrijven. Sommigen van hen hadden ook al eerder een Één-op-één-programma gevolgd.

Het programma

In dit project schreven zeven kinderen voor de tweede keer bij Studio 52nd een toneelstuk. Dit voor de voorstelling 'Op het puntje van mijn tong'. Waarbij ze op zoek gingen naar hun eigen smaak. In de meest letterlijke vorm. De smaak van eten. In de lessen besteden we dan ook uitgebreid aandacht aan de verschillende smaken en hoe die tot inspiratie kunnen leiden. Wat voor scene past er bij zuur?

In dit project gaan we altijd op zoek naar inspiratie. Normaal gesproken door naar het Stedelijk Museum te gaan, om te ondervinden hoe kunst je kan inspireren. Voor dit project zijn we naar het Lloyd-Hotel gegaan. Waar de chef-kok een kleine workshop voor de kinderen had voorbereid. Zo waren er verschillende ingrediënten die de kinderen mochten aanraken, ruiken en proeven, om te kijken of ze die herkenden.

Ook was er een blinde friet met mayonaise test. Een portie huisgemaakte friet met huisgemaakte mayo. En een portie friet met mayo van de supermarkt. De volwassenen kozen unaniem voor de huisgemaakte variant als de lekkerste. Maar de kinderen waren het met elkaar eens, de andere was toch echt lekkerder. Gelukkig durfde Nosa nog een kruistest aan. Huisgemaakte friet met supermarkt mayo en supermarkt friet met de huisgemaakte mayo. Met als conclusie dat de huisgemaakte friet echt lekkerder is, maar de mayo van het Lloyd veel te zuur. Helder en eerlijk en misschien goede feedback voor hun kindermenu.

Als afsluiter kwam er een doos oesters op tafel die werden klaargemaakt voor de kinderen. De chef-kok zei dat ze mochten ruiken en proeven en als de kinderen het niet op zouden eten, zou dat niet erg zijn. 5 van de 8 kinderen hebben het geprobeerd, maar de oester niet opgegeten. Gelukkig waren de volwassen buddy's meer dan bereid die oesters als nog op te eten.

Ook het schrijfweekend zat vol met culinaire verrassingen. Onze koks hadden allerlei onverwachte gerechten gemaakt. Bevroren smaak blokjes waar hete soep over gegoten werden. Hartige gebakjes. Dit alles om de kinderen te inspireren tot culinaire hoogstandjes voor op het podium. Van de 8 kinderen hebben 7 het traject afgerond, nummer 8 had te veel problemen thuis en op school en wilde het traject daarom niet afronden.

Om mee te nemen

Playmaking 2nd Level worden de kinderen uit zowel de Transvaal als de Indische buurt gemengd. Dit gaf logistieke problemen, omdat deze kinderen met een auto opgehaald en naar huis moesten worden gebracht. Toch is een oplossing hiervoor minder gemakkelijk voor handen, ook omdat de locatie waar de lessen worden gegeven altijd voor een bepaald deel van de groep een stukje reizen is. Daarnaast zijn de scholen niet gelijktijdig uit. De volgende jaren, zullen ook kinderen meedoen die al op de middelbare school zitten. Dat houdt in dat zij zelf naar onze locatie moeten komen.

Daarnaast blijft onze doelgroep niet altijd afspraaktrouw, ondanks dat wij bij elke afspraak twee keer na bellen, op bezoek komen om alle data door te spreken met de kinderen en de ouders. Toch gebeurt het nog steeds dat kinderen of te laat of niet op komen dagen. Dit blijft een uitdaging waar wij het antwoord niet

direct op hebben. Wij hebben wel ondervonden dat door deze extra inzet de uitval in de afgelopen jaren is terug genomen, dus het is wel effectief. Uiteindelijk hebben zo goed als alle kinderen hun traject volbracht.

Artistieke evaluatie

Alle kinderen hebben met hun regisseur gesproken tijdens het schrijf- en repetitieproces. Dit blijft een sterk punt aan het programma. Door middel van feedback passen de kinderen hun tekst aan en maakt het dat de kinderen nog meer serieus worden genomen en zich dat ook voelen. Tijdens de presentaties wordt er altijd met de kinderen en de theatermakers gegeten. Zelfs dan worden er nog tips vanuit onze kinderen gegeven aan de acteurs over hoe zij hun moraal het beste tot hun recht vinden laten komen.

Het gekozen thema van smaak en eten bleek heerlijk om mee te spelen. Zo kreeg het publiek bij binnenkomst een heerlijke, bijzondere smoothie en waren er gedurende de avond meerdere momenten waarop er hapjes waren. Aansluitend bij de theaterstukken op het podium. Het podium zelf was ook omgebouwd tot een restaurant, waar de toneelstukken in plaats vonden. Waarbij de jonge schrijver als één van de gasten aan tafel zat, in zijn of haar eigen stuk. Waardoor de acteurs hen af en toe er ook in mee konden nemen.

De ober van het restaurant was ook de gastheer van de avond. Heette de kinderen welkom aan tafel, interviewde hen en kwam als rode draad terug in het toneelstuk. Net als de pizza-bezorger die steeds maar weer de voorstelling kwam verstoren.

De voorstellingen sloeg erg aan bij het publiek. In de avond kregen wij van onze vaste achterban te horen dat dit de beste buurtvoorstelling ooit was. Dat er veel ervaren acteurs mee deden aan deze productie heeft daar zeker aan bijgedragen. Een dream-team aan vrijwilligers droeg deze voorstelling naar een hoger niveau, samen met het geweldige decor en de sterke teksten van de kinderen.

Remix

“Ik heb jullie altijd achter me en ben daar heel blij mee en trots op, want via jullie ben ik ook zo gegroeid.”

Onze afgestudeerde Gavin, nadat hij de eerste selectieronde voor de opleiding filmacteur door was.

Remix is het laatste programma in onze leerlijn. Na het doorlopen van verschillende projecten zijn onze kids al lang geen kind meer, maar jongeren. In 2015 studeerden de eersten af, van de eerste lichting van Studio 52nd die in 2009 en 2010 begonnen met Playmaking. Nu zitten deze jongeren al in hun laatste fase van hun middelbare school en kregen zij hun laatste uitdaging bij ons: “Maak een persoonlijke presentatie waarin jouw onderzoek naar een theatrale discipline naar voren komt”.

Het project is de afsluiting van het talentontwikkelingstraject dat deze jongeren door de jaren heen hebben doorlopen. Gedurende hun jaren bij 52nd heeft motivatie altijd centraal gestaan. Onze overtuiging, en nu ook onze ervaring, is dat talent niet altijd meteen zichtbaar is. Motivatie en goede begeleiding doet het talent naar boven komen. Niet bij iedereen gebeurt dat in dezelfde mate, maar bij al onze kids blijkt meer talent te vinden dan wij in hun eerste project misschien durfden te hopen.

Gavin, een van de Remix-deelnemers, is hier een voorbeeld van. Hij is ingestroomd bij Studio 52nd omdat we hem een steuntje in de rug wilden geven, een succeservaring, en vooral om hem extra sociale vaardigheden mee te geven. In zijn Playmaking project was zijn gedrag soms onhandelbaar: een lage concentratie en het was hard moeten werken om hem te begeleiden. Als enige kind ooit heeft hij twee schrijfbuddy's gekregen tijdens het weekend. Bovendien was zijn toneeltekst niet de beste die ooit is geschreven.

Desalniettemin heeft hij doorgezet en zijn we in hem blijven investeren. Dit was niet altijd even makkelijk. Tijdens het filmproject van 2012 bleek schrijven nog steeds niet zijn talent. Maar toen er eenmaal een raptekst was geschreven, samen met één van onze vrijwilligers, was Gavin de held op de set. Niet alleen qua gedrag, maar zeker ook qua prestatie. In de film laat hij een rap zien waarin zijn talent duidelijk zichtbaar is. Zo zichtbaar dat hij bij Likeminds is uitgenodigd om zijn rap live uit te voeren voor hun publiek bij het Breaking Walls festival in de grote zaal van Frascati.

Het heeft hem het zelfvertrouwen gegeven om hiermee verder te gaan. Buiten onze projecten om heeft hij bijvoorbeeld deelgenomen aan het Junior Songfestival. Hier is hij de eerste ronde doorgekomen, maar heeft helaas niet gewonnen. Uiteindelijk is hij bij ons afgestudeerd en in 2016 was hij in verschillende series op tv te zien, werkte hij als model en probeerde hij bij een acteeropleiding binnen te komen. Waarbij wij hem zijn blijven coachen. Hij is nog niet aangenomen, maar is vastbesloten en geeft niet op.

In 2016 heeft maar 1 kind zich uiteindelijk aangemeld voor het traject. Dat nu dus nog meer op maat en nog persoonlijker is geweest.

Programma

Het Remix-programma bestond uit twee gedeeltes waarin elke jongere werd begeleid door een persoonlijke coach. Het eerste gedeelte was de inspiratiefase. Hierin zochten ze naar hun theatrale missie, voor inspiratie hebben zij hiervoor verschillende voorstellingen bezocht.

Daarna is er gewerkt aan het formuleren van een afstudeer opdracht. In dit geval om een ander soort theater te maken dan in de vorige projecten. Waar zij altijd werkte vanuit een maatschappelijk thema en de drang een boodschap over te brengen. Waarbij haar familiegeschiedenis centraal stond, een familie die is gevlucht voor het regime in Iran. Zware stukken dus.

Op 12 december, tijdens de pop-up voorstelling, heeft zij haar proeve van bekwaamheid afgelegd, met succes. Onder groot applaus van het publiek is zij uitgeroepen tot 52nd-alumni.

En nu?

Dat de jongeren nu geen Studio52nd-kids meer zijn, houdt niet in dat zij niet meer bij ons welkom zijn. Zij sturen nog steeds berichtjes en komen nog geregeld met vragen bij ons. Verder hopen wij dat zij over een paar jaar bij ons terug zijn, om als buddy te werken met de jongste lichtingen nieuwe kinderen.

Wij hebben onze alumni ook laten weten op welke plekken in Amsterdam zij zich verder kunnen ontwikkelen: zoals Likeminds, Nowhere of bij DeGasten. Deze organisaties, Likeminds in het bijzonder, zijn zeer enthousiast over onze jongeren en verwelkomen hen graag. Violet heeft zelfs al bij hen meegedraaid, maar bleek nog te jong om aansluiting te vinden met de rest van de groep.

Sociale Programma

Het Sociale Programma bestond in 2016 uit vier onderdelen: de Sociale Ondersteuning, het Spreekuur, de Academie en de Smartbuddy's.

De Sociale Ondersteuning

Afgelopen jaar zijn de dossiers, profielen, van de alle 52nd-kids bijgewerkt en is bepaald per kind wat de beste vervolgstap voor het kind bij de Studio is. Over sommige kinderen maakten wij ons zorgen, dus met hen zijn de banden geïntensiveerd. Zo hebben wij ons extra ingezet om sommigen deel te laten nemen in de academie of stroomden sommigen in bij het Smartbuddy-traject. Het bijhouden van dossiers en het gebruiken hiervan is een groot verbeterpunt geweest voor ons. Voor de docenten is dit nu één van de onderdelen die zij standaard uitvoeren: zij lezen de dossiers voordat ze de lessen starten, vragen om adviezen bij de coördinator of voorgaande docenten voor de beste benadering van het kind.

Er is ook ingevoerd dat tijdens alle theaterprogramma's extra aandacht is voor de activiteiten van het Sociale Programma. Zo worden de kids tijdens de lessen gewezen op de Kinderraad, de stages en de mogelijkheid om met jouw verhaal in vertrouwen naar de coördinator of docent te komen. Met name de nieuwe vorm van het Spreekuur, door middel van social media, had gelijk veel resultaat. De kids kwamen met veel persoonlijke dilemma's, waarbij de weg naar een Smartbuddy-traject gauw werd gemaakt.

De sociale ondersteuning in de theaterprojecten heeft de uitval teruggebracht tot slechts één kind. Dat is met onze doelgroep uitzonderlijk laag. Tijdens één van de toneelschrijfprojecten hebben twee kinderen zich zo veilig gevoeld dat zij durfden te spreken over hun zeer zorgelijke thuissituatie.

Omdat wij gelijk konden anticiperen op de zorgelijke thuissituaties is er, in samenwerking met de zorgmedewerker van hun basisschool, voor beiden een zorgtraject gestart. Onze coördinator en één van onze leerkrachten zijn hierbij betrokken geweest, waarbij wij ook adviezen ontvingen van verschillende formele zorginstanties. Onze maatschappelijke taak is enkel signalerend, waarbij wij de ontwikkeling van het kind centraal stellen.

Het Spreekuur

Voor het Spreekuur was tot 2016 nog geen passende vorm. We bemerkten dat de kids behoeften hadden aan een luisterend oor, maar de juiste communicatievorm om hen echt te helpen lukte niet. Door beroep te doen op de Kinderraad zijn wij tot de beste manier gekomen om de kids te bereiken: de social media.

Vandaar dat de coördinator in de lessen langs is gekomen, waarna er gelijk What's App-berichten werden verzonden door de kinderen met persoonlijke vragen. Ook hebben wij Snap-chat-accounts aangemaakt en zijn we nu op instagram, waar de 52nd-kids gelijk positief op reageerden. Onze coördinator is over verschillende persoonlijke vraagstukken benaderd, van heftige pestproblemen, de overgang van de middelbare school of inhoudelijke vragen over het toneelschrijftraject waar het kind mee bezig was. Daarbij vond ze de opdracht om echt het allerbeste stuk te schrijven dat zij kan erg ingewikkeld.

De vraag vanuit de kinderen om een klankbord werd hiermee beantwoord. Daarnaast is er gelijk actie ondernomen bij één van de 52nd-kids over wie wij ons zorgen maakten. In samenwerking met de coördinator en de smartbuddy zijn plannen bedacht om zorgelijke thuissituatie wat te verlichten.

Een nadeel van deze nieuwe vorm voor het Spreekuur is dat het tijdrovend is, maar wel effectief. De verwachtingen voor de kinderen van de reactiesnelheid zijn we hierna duidelijker gaan communiceren, dit lijkt goed te werken. Voor het volgende seizoen hebben we besloten om de druk niet bij één persoon neer te leggen, de coördinator, maar de kinderen per project te verdelen onder onze theaterdocenten. Zij zijn didactisch en pedagogisch ook onderlegd, dus kunnen ook goed op de problematiek inspelen.

De Academie

In het afgelopen jaar zijn er 35 stageplekken vervuld. Verschillende kids hebben als gastvrouw/-heer, kostuumontwerper, cateraar, visagist of technicus tijdens de voorstelling een stage kunnen lopen. Hierbij werden zij altijd ondersteund door professionals en om deel te nemen hebben zij een sollicitatiebrief moeten schrijven.

Daarnaast hebben sommigen zich ingezet bij het regelen van sponsors, zoals de Albert Heijn in de buurt. Ook hebben verschillende kinderen deelgenomen in de Kinderraad. Deze kinderen kwamen samen om bijvoorbeeld advies te geven over het bereiken van de ouders, meer publiek of een oplossing voor 'Het Spreekuur'. Er is bovendien een krant gemaakt door een echte redactie. In samenspraak met een van de redacteurs van de Theaterkrant.nl is hiervoor het format bedacht. Er zijn interviews afgenomen, samen met

Voor sommige kinderen is hun stage afgerond met certificaatuitreiking in het theater. Op 12 december 2016 zal voor een de laatste groep kids hun uitreiking plaatsvinden, waarbij zij applaus ontvangen vanuit een volle theaterzaal voor de stage die zij vorig jaar hebben gelopen.

Voor de kinderen over wie wij ons het meeste zorgen maken is er een Smartbuddy-traject. In totaal zijn er 12 kinderen aan een Smartbuddy gekoppeld in het afgelopen jaar. 9 van hen hebben het volledig afgerond. Zo had een van de kinderen ernstige gezondheidsproblemen, waardoor dit duo niet is doorgegaan. Ook zijn in twee duo's de volwassen buddy's afgehaakt. Zij waren als stagiaire aan ons verbonden, maar besloten hun opleiding stop te zetten. Helaas hebben ze daarbij niet de verantwoordelijkheid genomen om het proces met de kinderen tot het einde af te ronden.

De vraag vanuit de kinderen is groot, maar gebleken is dat het vinden van de 'ideale' Smartbuddy moeilijker verliep dan aanvankelijk werd gedacht. Zo hebben sommige buddy's toegezegd om een kind te begeleiden, maar bleken toch te weinig tijd of ruimte te hebben om een kind te begeleiden. Juist bij deze kids, die vaak al meemaken dat ze worden teleurgesteld, is dat niet wenselijk. Vandaar dat wij onze criteria voor de werving van de juiste vrijwilliger hebben aangescherpt. Dit maakte de zoektocht naar een juiste buddy intensiever en tijdrovender. Gebleken is dat de smartbuddy-schappen die vanuit de theaterprojecten zijn ontstaan, elkaar frequenter en langduriger zien. Zo zei één van de schrijfbuddy's: "Ik merk dat Nosa heel graag wil dat ik zijn Smartbuddy word en ik zou dat graag willen doen, maar alleen voor hem en niet voor een ander kind." Het belang van de emotionele band tussen de twee wordt hiermee benadrukt.

33

Resultaten van het Sociale Programma

Het blijft merkbaar de kids zich veilig voelen bij ons. Dat hun sociale welzijn wordt vergroot door de activiteiten die wij met hen ondernemen. Dat het blije kinderen zijn, maar ook dat ze hun angsten met ons kunnen delen. Dat zij zich gezien en gehoord voelen. Zij komen ook op kantoor af en toe buurten om een kopje thee te drinken en zeggen dat ze het zo prettig bij 52nd vinden. Zo zei één kind tijdens de Kinderraad bijeenkomst: “Ik wil 52nd groter maken, populairder door middel van een studio 52nd-lied”.

Wij hebben verschillende kids afgelopen jaar op sociaal-emotioneel vlak verder kunnen helpen door de extra aandacht. Zo werden middelbare scholen bezocht met de Smartbuddy's, fietsroutes naar de nieuwe school samen onderzocht of zorgelijke omstandigheden gedeeld, waardoor er gezamenlijk naar een oplossing gezocht kon worden. Hierbij is de weg naar een professionele zorginstantie soms de beste manier om het kind te helpen. De coördinator, als spin in het web, begeleidde daarbij de docenten en hield overzicht over de ontwikkeling van de kinderen.